

HABITATGE pàg 3
70 milions per
reformar els blocs
de pisos més vells

ESPORTS pàg 21
Evita Díez (EE Guineueta):
"La boxa t'ensenya molta
disciplina i concentració"

línia ^{13 anys} Nou Barris

Juliol 2022 · Núm. 140 · linianoubarris.cat

Arnau Nadeu i Albert Ribas entrevisten Ada Colau a Espai Línia. Foto: Joanna Chichelnitzky

"Situarse en l'anticolauisme és una feblesa"

Entrevista a Ada Colau, alcaldessa de Barcelona i presidenta de l'AMB pàgs 12 i 13

UN CLÀSSIC DEL BARRI pàg 10
La Prosperitat gaudeix
d'una Prospe Beach
com les d'abans

CULTURA pàg 10
El Festival de Blues
i el Desvarío omplen
el districte de música

A FONTS pàgs 14 i 15
L'urbanisme que ve:
fer equilibris per a una
ciutat més habitable

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

Más información en el interior

Esta campaña, más que nunca,
estamos cerca de ti

Ejercicio
2021

CAMPAÑA
RENTA 2021

Cerfis es un
Profesional
Titulado
AFTCB

Si has estado en ERTE ¡estás obligado!

59
anys
1963-2022

Oficinas Centrales - Via Júlia, 61 - 08042 Barcelona - Tel. 933 506 400
Delegación - Via Júlia, 46 - 08016 Barcelona - Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Síguenos en:

GR&C | Festival
de Barcelona

 Diputació
Barcelona

DESVARÍO

FLAMENCO 22

NOU BARRIS

22, 23 i 24 de juliol

CONCERTS:

ARCÀNGEL /
 LOS MELLIS /
 MIGUEL ÀNGEL CORTÉS /
 VANESA AIBAR /
 MARÍA MARÍN /
 PEPE HABICHUELA /
 JOSEMI CARMONA /
 JAVIER COLINA /
 BANDOLERO /
 ALBA CARMONA /
 JESÚS GUERRERO /
 JOSÉ VALENCIA /
 SALVADOR GUTIÉRREZ /
 RAÚL CANTIZANO
 DANI SUÁREZ /
 ANDRÉS MARÍN /

I ACTIVITATS PARAL·LELES

#desvario

Pati de la Seu del Districte de Nou Barris. Plaça Major de Nou Barris, 1.
 Conferències i tallers gratuïts amb inscripció prèvia. Concerts: entrada general 15 €.
 Informació i reserves: **barcelona.cat/nou barris**

EL DORADO
SFB

Districte de
Nou Barris

Ajuntament de
Barcelona

Una inversió molt esperada

» S'invertiran 70 milions per reformar habitatges de la ciutat envellits i poc eficients energèticament
 » El Besòs i el Maresme, la Trinitat Vella, la Pau, Canyelles, el Congrés i els Indians i Can Peguera, escollits

Alba Losada
BARCELONA

“Al barri només hi ha set edificis sense problemes”. Amb aquesta contundència parla Teresa Pardo, de la vocalia d'Habitatge de l'Associació de Veïns del Maresme, sobre el mal estat dels blocs de pisos del barri barceloní del Besòs i el Maresme. Denuncia aquesta situació, que ve de fa molts anys, mentre assenyalava balcons protegits amb xarxes per evitar desprendiments, parets cobertes amb grans plaques per impedir filtracions d'aigua i edificis apuntalats per assegurar que totes les seves parts es queden al seu lloc, entre altres. En veure tot això, és impossible no pensar en la incertesa constant que pot suposar per als veïns viure en un barri tan fràgil.

Per tal de millorar aquesta situació, i la d'altres barris, l'Ajuntament de Barcelona invertirà 70 milions d'euros a reformar habitatges envellits i poc eficients energèticament. D'aquesta suma, 41 milions provenen dels fons europeus Next Generation i la resta els aportarà el mateix consistori. I pel que fa als barris on es volen destinar aquests diners, més enllà del Besòs i el Maresme, es preveu fer-ho a la Trinitat Vella, la Pau, Canyelles, El Congrés i els Indians i Can Peguera per tal que tinguin els habitatges dignes que sempre haurien d'haver tingut.

Però això no és tot. Tal com va explicar la tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, un altre objectiu d'aquesta iniciativa és fer de Barcelona una ciutat més sostenible, donant una segona vida al que ja està construït. “No podem seguir construint i creixent sense límits. L'arquitectura no pot ser només l'art de fer

El barri del Besòs i el Maresme és un dels llocs de la ciutat on hi ha pisos amb més mal estat. Fotos: Línia

edificis; hem de tenir la política de refer-los”, va assenyalar.

LA TRINITAT VELLA

El barri de la Trinitat Vella, com el Besòs i el Maresme, és un dels que es troba en una de les fronteres de Barcelona, on acostumen a ser més evidents les grans desigualtats que hi ha a la ciutat. Així ho manifesta la presidenta de l'Associació de Veïns Trinitat Vella, Manoli Martínez, que recalca que el problema que tenen els seus edificis és que són “molt vells”, d'uns 60 anys d'antiguitat, i que no s'han reformat. Tal com afirma, això es tradueix en instal·lacions elèctriques antigues, façanes i parets deteriorades i finestres que no tanquen bé. Les conseqüències d'aquest darrer fet, apunta, es noten sobretot quan hi ha temperatures més extremes: “A l'estiu hi fa molta calor i a l'hivern molt fred”.

Per si viure en aquestes condicions no fos ja prou difícil, Martínez remarca que una altra deficiència de la majoria de blocs, on acostuma a viure-hi gent gran, és que no tenen ascensor. “Algunes persones no poden pujar la compra a casa i n'hi ha d'altres que ni tan sols poden sortir al carrer”, diu.

Les dificultats d'aquesta situació s'entenen millor en entrar amb Martínez en una de les finques que l'Ajuntament vol reformar: el número 42 de la via Barcino. Al seu interior ens espera un dels seus veïns, que creu que fa falta donar visibilitat a problemes que no es veuen a simple vista, com és el cas de la deteriorada escala de l'edifici on viu. La pintura està malmesa, hi ha vidres trencats, parets brutes i castigades pel pas del temps i tampoc hi ha ascensor. En aquesta finca, sortir de casa també pot ser difícil o impossible per a persones grans o

amb mobilitat reduïda. Afortunadament, però, no estan soles.

I és que, tal com explica Martínez, voluntaris de la Trini Solidària, una iniciativa impulsada per diverses entitats del barri, les ajuden a sortir del llit, les treuen a passejar o els pugen la compra. Aquestes ajudes són, en part, resultat de l'esperit solidari de la Trinitat Vella. “És com un poble. Molts ens coneixem i ens ajudem els uns als altres”, insisteix. “Jo no me n'aniré d'aquí. M'agrada ajudar la gent”, sentència.

EL BESÒS I EL MARESME

Tornant al barri del Besòs i el Maresme, és fàcil detectar com les deficiències dels seus edificis són fruit de problemes estructurals. Així ho confirma Pardo, recordant que es van construir els anys cinquanta amb poca cimentació, materials de mala qualitat i que ara pateixen aluminosis. “Es volien fer

molts pisos amb poc temps per, entre altres, acabar amb el barratisme a la zona”, insisteix.

Durant molts anys, el veïnat ha hagut de conviure amb aquestes deficiències mentre, subratlla, les administracions només hi feien petites reformes –hi posaven pedaços– que estaven lluny de revertir el deteriorament. Farts de la situació, el 2019 diversos veïns van unir les seves forces per demanar que es milloressin de veritat els edificis. Van aconseguir que l'Ajuntament impulsés dos projectes de regeneració, un dels quals es reforçarà amb la darrera actuació anunciada. Pardo, però, té clar que això no és suficient perquè el barri pugui escriure un futur diferent: “Fan falta mesures socials, equipaments, una biblioteca, l'escola d'adults...”. Oportunitats que fan possible allò que garanteix el progrés dels barris: obrir portes a mons millors.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Transformem la mobilitat

per Dolors Sabater (CUP-Guanyem)

Foto: Albert Segura/ACN

Davant l'emergència climàtica, la crisi de combustibles fòssils i la creixent xifra de morts a causa de la contaminació, la urgència per canviar els models de mobilitat és cada cop més imperiosa. Cal donar resposta a les necessitats de mobilitat de la població d'aquest país, així com a la salut pública, tenint en compte, a més, que som una població cada cop més empobrida per la constant precarització de la vida. D'una banda, la falta d'inversions en infraestructura ferroviària i en transport públic, col·lectiu, no contaminant i no radial, en general, i de l'altra, la persistència de l'Estat i de la Generalitat a promoure models del passat, basats en el vehicle privat, ens perjudiquen greument. Perjudiquen de forma directa la salut pública, l'economia familiar i la qualitat de vida de la majoria de la gent, especialment de la gent treballadora i de la que es dedica a sostenir i a tenir cura de la vida. Amb perspectiva de gènere, el biaix en la inversió pública respecte a la mobilitat és rotundament patriarcal i masculista. Aquest model del passat, a més, en requerir un constant creixement en infraestructures viàries, té un efecte depredador envers el paisatge, l'equilibri ecològic i la preservació de terres necessàries per als conreus, perjudicant, de retruc, la sostenibilitat alimentària.

En aquest context, diumenge 29 de maig van coincidir dos esdeveniments molt rellevants. Ambdós festius i reivindicatius. Ambdós impulsats per la societat civil organitzada des d'una perspectiva transversal, àmplia i diversa. Ambdós motivats per infraestructures viàries provinents del franquisme. Al Baix Besòs es tallava l'autopista C-31, en el marc del *Transformem*, i al Vallès se celebraven els 30 anys de lluita contra el Quart Cinturó, un projecte viari que, sorprenentment, el joc brut auto-

nòmic de l'Estat ha tornat a posar a l'agenda política de la Generalitat tot just fa unes setmanes. Poden semblar infraestructures molt diferents, però totes dues responen al mateix model i provenen de la mateixa època. Simplement que una funciona completa des del 1969 i l'altra només s'ha fet a trams. L'autopista del Maresme va ser pensada per facilitar l'ús del vehicle privat, llavors incipient i element essencial del *desarrollismo* que atorgava coartada de progrés i modernitat a la dictadura. L'altra, rescatada ja en ple règim del 78, seguint la màxima de posar el vehicle privat com a element central des d'on pivotar la mobilitat, també de les mercaderies. L'autopista del Maresme, pensada per donar servei a la gran Barcelona, des d'una perspectiva lúdica i comercial, al preu de destrossar pobles i ciutats i deixar-los sense connectivitat interna. El Quart Cinturó, pensat per donar servei a la gran Barcelona i als seus polígons industrials externalitzats, al preu de destrossar conreus, paisatges, patrimoni històric, aqüífers i ramats. Totes dues infraestructures, grans negocis de ciment i promotors.

Des de fa 30 anys, la lluita popular contra el Quart Cinturó ha mobilitat pobles, pagesia, veïnat i organitzacions polítiques de tot el Vallès. En canvi, la consciència i la mobilització envers l'autopista a Badalona ha sigut més tardana, sempre latent però impregnada d'impotència, i ha passat d'estar centrada durant molts anys en la reivindicació d'uns laterals que permetessin una certa permeabilització i que compensessin la mobilitat interna que l'autopista obtura a l'actual replantejament obert envers la seva completa transformació o supressió, tant per raons urbanístiques com de contaminació.

El febrer de l'any 2018, quan es van complir els 50 anys de l'existència de l'autopista que va partir per la mei-

tat Badalona, el debat es va fer més viu, i els que llavors governàvem vam prendre un compromís públic respecte a aquesta ferida oberta, fent-nos ressò d'una voluntat popular que cada cop es feia sentir més. Preteníem convertir l'aniversari en un gran debat ciutadà sobre el futur d'aquesta descomunal barrera, amb diferents actes i debats, i tallant l'autopista durant la setmana de la mobilitat, el setembre d'aquell 2018, per ocupar-la amb el que havia de ser un procés participatiu sobre el model de ciutat. No partíem de zero. Ja havíem fet alguns deures. Partíem d'un estudi que definia diferents propostes d'actuació i que havia de ser el guió per abordar un debat de ciutat imprescindible: com convertir el 'mur' en node de serveis i oportunitats. Oriol Lladó, llavors regidor de l'àmbit de Badalona habitable, manté publicats al seu bloc *Connexions #Badalona* diversos articles on en parla amb detall. En aquell moment no podíem preveure que tot quedaria truncat per la moció del PP i del PSC, que a mitjans de juny va interrompre el govern del canvi. Els posteriors governs van abandonar el projecte, però la societat civil no va parar mai de treballar-hi.

La gran gesta protagonitzada per FAMPAS i *Transformem*, el 29 de maig de 2022, aquell espectacular tall de l'autopista C-31 i l'ocupació de la via amb desenes d'activitats cíviques, lúdiques i reivindicatives en defensa de l'escola pública i d'un altre model de ciutat, és un gran impuls per a una lluita imparabile. Per un altre model de mobilitat i per una transformació d'aquesta barrera indecent.

Al Vallès i a Badalona, i a tot el país, la mobilitat del segle XXI passa per invertir en tramvies i trens no radials, en carrils bici i en transports col·lectius i per anar deixant el vehicle privat en molt darrer terme.

Aquí es piula

El Twitter en paper

@nandocruz32

[Sobre la importància del Cruïlla 2022] Cuan-do Juan Luis Guerra preguntó al públic, quedó clar que en el Parc del Fòrum había barceloneses de toda Latinoamérica: Ecuador, Perú, Colombia, Venezuela, Cuba... De repente, un macrofestival barcelonés reflejaba la diversidad demográfica de la ciudad.

@santaloester

Avui, a la platja, una dona jove ha dit: "Quin repetell de sol!", una paraula preciosa que feia temps que no sentia. També la podem fer servir per descriure accions com "arrepellar-se" o "fer el repetell". Ara que fa calor, és el moment ideal per dir-la cada dia. #Llengua #Català

@AdriPujol

Per cobrar una feina de cinquanta euros (menys el 15% d'IRPF), acabo de presentar pressupost, factura, declaració responsable del proveïdor, paper del banc signat per l'entitat, declaració d'Hisenda d'estar al dia de pagaments i els meus ous *morenos* al bany maria.

@AlbertLloreta

Fun facts sobre TikTok: només fa cinc anys que existeix. Ha crescut el doble de ràpid que Facebook. L'usuari mitjà s'hi passa el doble de temps que l'usuari mitjà d'Instagram. Avui és el doble de gran que l'any passat. El seu algorisme és un secret protegit pel govern xinès.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Alba Losada (districtes de Barcelona), Gerardo Santos (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga

Dipòsit Legal: B 6766-2010

García (Vallès), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Anna Utiel (Montserrat) i Toni Delgado (Esports)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri
Controller: Mauro Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Prospe Beach

La Prospe Beach ha tornat a celebrar-se al 100%, omplint la plaça Àngel Pestaña de sorra i sense que hi hagi cap restricció per primer cop des que va esclatar la pandèmia. La participació i expectació del veïnat ha estat alta.

pàgina 10

Festival de Blues

Fa pocs dies es va celebrar la 20a edició del Festival de Blues de Barcelona. Les seves entrades es van poder aconseguir a un preu assequible i el públic va gaudir d'actuacions de grans artistes i grups com la Vargas Blue Band i l'Adrián Costa Blues Banda.

pàgina 10

Fabra Centre

La unió de Comerciants Fabra Centre és un dels eixos comercials que ha participat en el projecte impulsat per l'Ajuntament 'Dissenyem comerç', que vol potenciar els comerços amb l'ajuda de les idees d'estudiants.

pàgina 20

El + llegalit

líniaNouBarris.cat

- 1 Un home reté il·legalment i viola una dona en un pis del passeig de Fabra i Puig
- 2 Desnonen els joves de l'antic camp de la Damm
- 3 Obre una llibreria queer: "Vull portar llibres LGTBI al districte"
- 4 Barcelona reactiva la lluita contra els pisos turístics il·legals
- 5 S'aproven diverses propostes d'ERC per ajudar el comerç

La clau

L'Olucha

per Susana Pérez

Em declaro fan número u de Rosa Olucha. A hores d'ara, no crec que hi hagi ningú que no sàpiga qui és (escrit així: amb article determinant davant del cognom, perquè és com s'esmenta els grans). Quatre pinzellades per als despistats: fa un parell de setmanes es va viralitzar a Twitter un vídeo de l'actor i presentador Santi Millán cardant amb una dona que no és la seva parella. L'Olucha és la dona de Millán, protagonista involuntària d'aquesta història i qui ha sabut capgirar la trama per donar una lliçó a una Espanya hipòcrita, en el millor dels casos, o castrada, en el pitjor.

Després de la viralització del vídeo, moltes persones es van lamentar perquè van entendre que l'Olucha havia estat víctima de la infidelitat del seu marit. Però aquestes persones estaven equivocades, i així els hi va dir ella a través de les seves stories d'Instagram:

"A todos los que me preguntáis '¿cómo estás?' o me decís cosas tipo 'lo siento, tienes todo mi apoyo', os comento: Yo estoy bien. Deberíais preguntaros cómo está él. Es él quien ha sufrido un ataque a su intimidad, que, por cierto, es delito. Su intimidad. Suyas y de nadie más. No tenéis que sentir pena ni apoyar a nadie. Yo no soy una víctima y aquí no hay ni bandos ni propiedades. Ni él es mío ni yo soy suya".

L'Olucha l'encerta quan enfoca el tema, no com una infidelitat –quin escàndol!–, sinó com el que

és: un delictes. Un delictes contra la intimitat de l'actor i presentador Santi Millán tipificat al codi penal. I és tan delictiu difondre el vídeo pel seu caràcter íntim i privat com la seva redifusió, de manera que els milers d'usuaris que van participar en la propagació d'aquest contingut a través de repiular-lo a Twitter o de compartir-lo a

Foto: @rosaluocha

WhatsApp són còmplices d'un delictes i podrien ser castigats, fins i tot, amb penes de presó.

L'Olucha l'encerta quan recorda que ningú és propietat de ningú. La violència contra les dones continua vigent –tot i ocupar encara un espai petit als mitjans de comunicació– i està apuntalada a la "Llei de la propietat". Homes de qualsevol edat i classe social exerceixen la

violència sobre les dones en nom de l'honor, el desig, la gelosia, la prepotència, la superioritat masculina o qualsevol altra bajanada. La llei de "la maté porque era mía", com deia la cançó, és encara present.

L'Olucha l'encerta de nou quan ens demostra que hi ha molts tipus de família. I ens explica que la seva, per exemple, es fonamenta en la llibertat, el respecte i la tolerància. No totes les parelles tenen la fidelitat com a valor suprem. Ans al contrari, som una societat hipòcrita que, en general, prefereix lluir cornamenta abans que establir una relació fonamentada en la comunicació i l'honestedat.

Com a l'Olucha, em fa molta mandra veure que a hores d'ara el sexe consentit i privat continua causant escàndols. I encara em fa més mandra que, quan es fa públic, la majoria s'apiada de la dona. No deixa de ser curiós que ningú es compadís dels homes d'altres casos d'intimitat viral, com ara el de l'expolítica Olvido Hormigos o el de l'extreballedora d'Iveco. Per no parlar que les relacions que no es basen en la fidelitat no només no es comprenen, sinó que sovint són objecte de mofa. Tot això és un signe inconfusible que el patriarcat ens habita.

Línia Nou Barris no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#RenfeGratis

#ElsÀudiosDeVillarejo

#GoodbyeBoris

@Catinformacio: Pedro Sánchez anuncia una bonificació del 100% en els abonaments de Rodalies Renfe entre l'1 de setembre i el 31 de desembre del 2022.

@Pulitologu: M'encanta que hi hagi tot un sector de gent que vulgui vendre que Ferreras és una poma podrida en un cistell ple de pomes periodístiques impecables.

@QuimMonzo: Les cadenes britàniques de televisió informen de la dimissió de Boris Johnson amb la sintonia de Benny Hill de fons.

Mirada pròpia

En Valerià Pujol i els alumnes fracassats

per Xavier Godàs

El meu fill acabarà per completar aquest any primer d'ESO a l'IES Jaume Almera de Vilassar de Dalt. Un curs que va començar bé, però que després de les vacances de Nadal va anar pel pedregar. Hem passat uns mesos de notificacions diàries i d'informes setmanals de deures per fer, mala conducta i un reguitzell d'expulsions de l'aula. Us podeu imaginar que tot plegat ha estat degudament amanit amb converses amb el seu tutor i amb el cap d'estudis. A casa també hi ha hagut ambient: control de tasques, converses allisonadores, algun càstig...

El cas és que el nano ha fet una entrada triomfal a l'adolescència, d'un dia per l'altre. I l'institut ha estat el seu principal objectiu. Allà s'ha estat dedicant a interferir en les classes i a respondre l'autoritat del professorat. Segons n'he tret en clar, el seu mòbil ha estat el més profund dels avorriments, conjugat amb una ràbia que ni ell sabia explicar-se. Una total manca d'interès per les matèries i una prístina insatisfacció sobre com es donen les classes. Amb això no voldria donar a entendre que el meu fill és innocent o una víctima del sistema. Ell és el responsable del seu comportament i l'ha de corregir. De fet, l'està corregint. Ara bé, també el comprenc.

El comprenc perquè jo mateix vaig ser un fracàs escolar de manual quan cursava el BUP. És més, no vaig passar de segon curs (que, això sí, vaig fer dues vegades amb idèntics resultats: vuit *Molt Deficient* amb totes les lletres i números). El meu mòbil per a notes tan galdoses fou dedicar-me amb una colla d'amics a fer la revolució. Llavors estava convençut que estudiant reproduïem el sistema. Vaig perdre tota corretja de transmissió amb l'aula. Jo i els meus col·legues ens saltàvem les classes un dia sí i l'altre també (llavors es podia fer: no et tanquen a dins del recinte escolar ni et fregien a informes). Eren molt més interessants les nostres converses en qualsevol racó de Vilassar o al voltant de la taula d'un bar que estar-se assegut en un pupitre mentre et recitaven la lliçó. Què voleu que us digui, tinc present aquella sensació d'avorriment mortal a l'hora lectiva. També que els meus suspensos inapel·lables em patines-

sin absolutament. Ni un bri de sentiment de culpa per suspendre a cabassos, la veritat sigui dita.

Però jo i els meus companys de transgressió revolucionària adolescent no ens perdiem cap classe d'en Valerià Pujol, en Valeri. Ens donava literatura espanyola. Tanmateix, jo no hi anava tant per la matèria com per la referència que era per a nosaltres en Valerià. Era un mestre, vaja, en el sentit que no es limitava a ensenyar el que sabia, sinó que anava més enllà: compartia la seva saviesa amb habilitat.

En Valerià era un personatge. Impartia la classe amb un fil de veu enronquit, de conjunt amb la gran discapacitat física que tenia a conseqüència d'haver patit una poliomièlitis quan era un nano. Però la seva discapacitat mai va ser un fre per a la seva mobilitat entre nosaltres. Assegurava la seva presència a banda de les difi-

nor per a nosaltres. Però ell en sabia molt més, per això ens l'escoltàvem. Entenguem-ho bé: en Valeri no era un *profe* enrotllat, era un mestre amb la capacitat d'escoltar-se els seus alumnes i de comprendre els que, com jo, no encaixàvem en els paràmetres de l'aula. I nosaltres reconeixíem amb total naturalitat la seva autoritat.

Jo no vaig poder matricular-me per tercera vegada al curs de segon a l'Institut Jaume Almera. Tenia disset anys quan vaig plegar de la secundària i encara passarien uns quants anys més en què estaria disposat a defensar que tot el sistema educatiu havia de saltar pels aires. Però a poc a poc vaig anar covant la idea que hauria de tornar a estudiar si no volia continuar sent un peó del tèxtil sense horitzó a la vista. I aquí és quan en Valerià tornà a ser clau, des del record de l'experiència de la relació viscuda. El seu mestratge fou un dels ancoratges més importants

del meu canvi de perspectiva. Si ell bandejava les seves pròpies dificultats sent agència, vivint, creant, adquirint i proporcionant coneixement, sent home compromès amb el seu temps i el seu entorn, per què no seguir-ne l'exemple?

Per a tots els que hem estat estudiants complicats, no sabeu fins a quin punt és valuós trobar-se amb un mestre que t'obri horitzons malgrat que en aquell moment no siguis plenament capaç de copsar-los. Perquè s'escolen per alguna banda del teu cervell. I quan aprens a veure'ls, els fas servir per tenir propòsits. En Valerià mai va saber que

fou el meu mestre de referència quan jo era un xaval amb un cacau mental considerable. No ho sabrà mai perquè és mort des de fa trenta anys. Però ho fou i li hi agraeixo.

Per acabar, vull dir que enguany a Premià de Dalt, el municipi d'en Valerià, l'Associació Can Vallerià organitza actes de reconeixement a la trajectòria del mestre. Si cerqueu el seu nom, veureu que en Valerià Pujol deixà una profunda empremta en la literatura catalana: Premi Documenta el 1981, premi de La Crítica l'any següent i el de Carles Riba de poesia el 1983. També la deixà en la militància política d'esquerres. En temps de dispersions conceptuals, desorientacions pràctiques, cacaos normatius i ideologies petitones de consum ràpid val la pena recuperar els mestres amb senderi. No els oblidem, que ens fan falta.

Foto: Pexels

cultats. I si molt convenia, l'arreglèvem i el traginàvem. En Valerià no traspuava la identitat d'una víctima. Al contrari, tot ell era agència. El veïem aparèixer per l'institut amb el seu Dos Cavalls adaptat. No ens generava cap llàstima perquè no el veïem dèbil tot i l'extrema fragilitat del seu cos. Emetia força. I el respectàvem.

El respectàvem perquè ens tractava com persones potencialment lliures, cosa que significa que ell també ens respectava a nosaltres. Als que érem estudiants díscols no ens donava la brasa, cosa que és molt important si ets díscol. S'ajustava al nostre nivell i parlàvem. Moltes vegades de política. Recordo que en més d'una ocasió s'adreçà a mi per preguntar-me què pensava jo sobre tal cosa que havia passat. Que ens demanés el parer sobre qüestions polítiques o d'altres per l'estil era tot un ho-

Les millors perles

Un aficionat persegueix Pep Guardiola per demanar-li una foto. Tots dos van en bici. L'entrenador es pensa que és un lladre i fuig, accelerant. Al final baixa de la bici amb cara d'espatnat, com dient "no em facis mal". El vídeo no té preu.

Roben una butaca de la biblioteca de Trinitat Vella. Ri apareix al balcó dels veïns. Ho ha explicat una treballadora de l'equipament a Twitter, amb imatges que no admeten dubtes: la butaca, taronja, és molt reconeixible.

Una embarassada de Texas circula sola per un carril VAO i, quan l'enxampen, diu amb convicció que el fill que porta al ventre és un passatger més, recordant als policies que la llei de l'avortament s'ha derogat perquè els fetus es consideren vides.

Els responsables d'un aquari del Japó es veuen obligats a donar un peix més barat als pingüins per l'augment de preus i els animals s'hi neguen: no obren la boca, giren la cara i, si finalment accepten ficar-se'l a la boca, l'escupen.

Alex Recolons/ACN

LA FOTO

Transports
Metropolitans
de Barcelona

Viu.
Descobreix.
Riu.
Gaudeix.
Surt.
amb TMB.

Tribuna

Viagogo, la punyalada al sector musical

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Pexels

Els equilibris sobre els quals se sostenen els sectors culturals són molt fràgils. Tothom coneix els artistes, però molta gent no sap que darrere de la seva feina hi ha qui escriu un guió o qui compon una música; que algú ha dissenyat una posada en escena i un vestuari; que tot plegat implica un equip de persones que l'han produït; que alguna empresa ha venut les entrades i que en algun lloc aquest artista i el públic fan un acte de comunió que es diu espectacle. L'èxit o el fracàs de cadascun d'aquests esdeveniments que configuren el món de la cultura els afecta a tots en alguna mesura. A l'artista en primer lloc, però en un exercici d'encadenament de cadascuna de les peces que els configuren, al final a qui més afecta és a qui ha decidit arriscar-hi recursos i prestigi, és a dir, el productor.

El productor assumeix el cost d'una activitat, posa a la venda les entrades i efectivament assumeix el risc de l'èxit o del fracàs, i cal dir que no sempre se li reconeix la importància de la seva feina ni el mèrit que suposa la incertesa de cadascuna de les seves decisions. Tot plegat, a més a més, en un context d'assumpció de tota mena de responsabilitats: si cal suspendre el concert perquè plou, si el seient que he comprat no té bona visibilitat, si el so no estava ben equalitzat, si l'espectacle era massa curt o si, per qualsevol raó certa o no, el públic (ara convertit inexorablement en client) considera que l'espectacle (també ara inexorablement convertit en producte) no justificava el preu abonat. Sovint es tracta de petites responsabilitats poc rellevants que, per la naturalesa de l'activitat cultural i per la inevitable subjectivitat de cada persona, es diversifiquen individualment i construeixen o destrueixen la credibilitat i el prestigi de cada productor.

Sense empresaris productors, la cultura s'esvairia, potser reduïda a un petit grup de creadors solitaris sense gaire contacte amb la gent o emmagatzemada en repositoris públics més atents, de vegades, al manteniment d'un determinat tipus de cànon que no pas a una socialització real de l'art i de la creació. Per això cal protegir la figura del productor i eliminar tot el que malbarata la seva feina a l'empara de les noves tecnologies i del discurs fàcil de les economies col·laboratives.

En són un bon exemple aquelles plataformes que, sense cap participació directa en el risc de l'espectacle, aprofiten les virtuts de les tecnologies per induir la revenda, apujar el preu de les entrades i, no poques vegades, falsificar-les venent dos cops un mateix seient.

D'entre totes, s'endú la medalla d'or Viagogo. La seva agressiva estratègia ha aconseguit col·locar-la en un lloc privilegiat dins de les pràctiques empresarials mancades d'ètica que compren entrades de tota mena d'espectacles altament comercials per posar-les a la venda a preus molt superiors als originals.

Ras i curt: en un despatx ubicat en un indret indefinit i legalment protegit per una legislació favorable, un programa informàtic governat per robots i algoritmes esgota les entrades d'un espectacle utilitzant falsos clients per revendre-les immediatament. Per això, i passa més vegades de les que voldríem, un espectador pot haver pagat el doble que el que s'asseu al seient del costat sense que els hagi quedat clar que han comprat entrades en plataformes diferents. Evidentment, les reclamacions van a parar al productor de l'espectacle; a l'empresari programador que poca cosa podrà fer-hi davant l'opacitat i l'habilitat legal del revenedor.

Viagogo és un exemple, entre altres, dels negocis que aprofiten la constant transformació de les tecnologies per situar-se a les fronteres de la llei, ateses les dificultats jurídiques per regular el seu marc d'actuació. És una relació tan complexa com la que tenen el dòping i els programes antidòping en el món de l'esport.

Segurament, hi ha dificultats legals per aturar aquesta mena de pràctiques, però hi ha una pregunta que sorprenentment no té resposta. Quina és la raó per la qual un productor no pot decidir quines i només quines plataformes li venen les entrades, prohibint, per tant, a Viagogo que les ofereixi? Quelcom tan senzill com a mínim deixaria clar al client qui està dins de la legalitat i qui actua en el mercat negre. Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor.

“

Si consideréssim que la revenda induïda és una mena de dòping cultural, cal constatar que encara estem lluny de fer net en una qüestió que amenaça directament la necessària confiança entre el públic i el productor

”

Flaixos

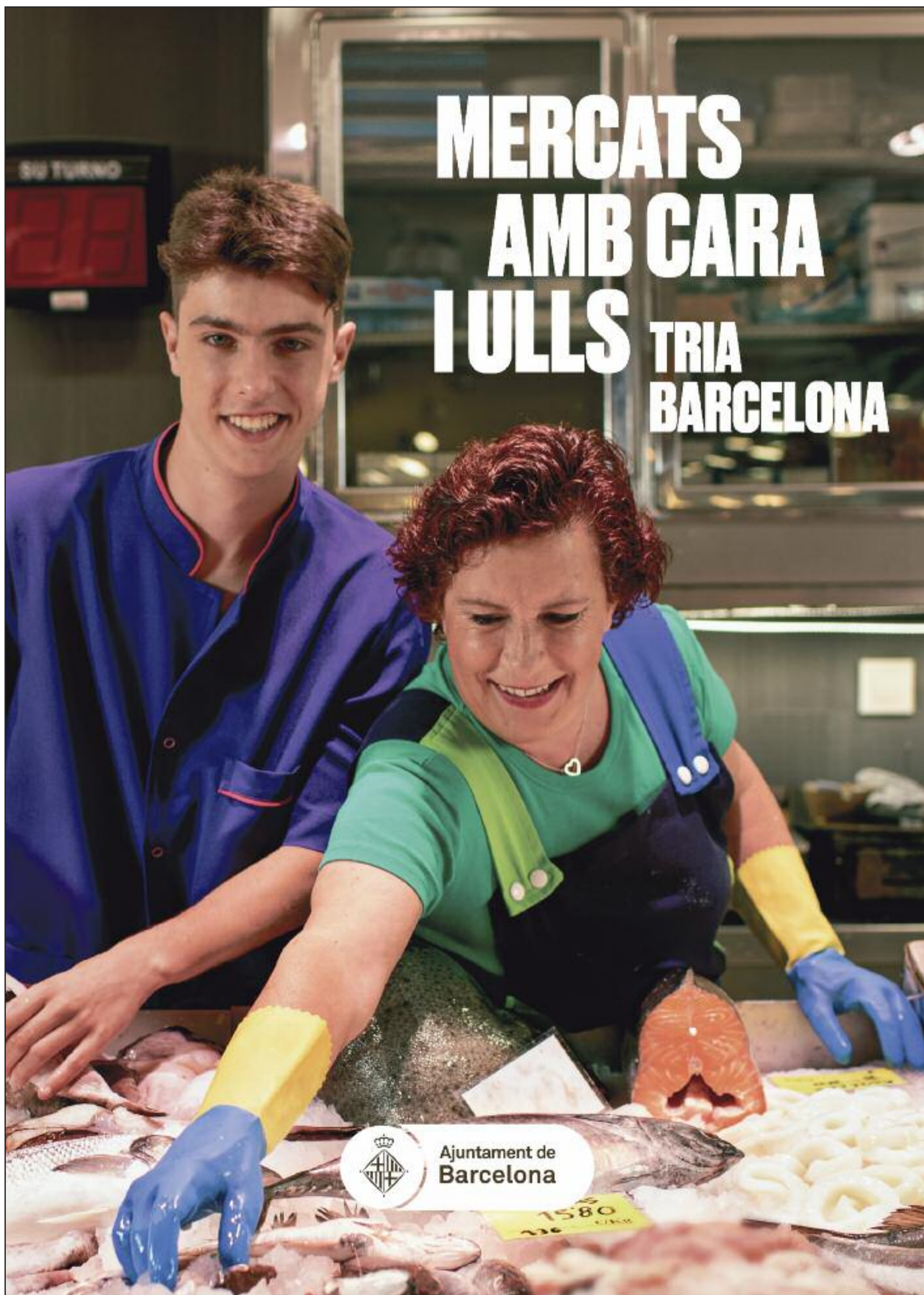
@MarcSarrats: Ara que ve al cas, he recordat la frase de ma mare de vora l'any 2000 que deia: "El tonto d'Estopa és més llest que el llest d'Andy y Lucas".

@AlvaroMunoz: El DIEC2 diu que l'onomatopeia per al batec del cor és 'trip-trap'. Jo un cor que fa trip-trap no sabria si portar-lo al metge o al mecànic.

@joeldiazbrah: Hi ha moltíssimes més persones que creuen que sé com es diuen i no sé com es diuen de les que puc gestionar.

MERCATS AMB CARA I ULLS TRIA BARCELONA

Ajuntament de
Barcelona

El Bus de Barri 180 del barri Torre Baró serà de demanda a partir del pròxim mes de setembre. Es tracta d'una prova pilot de sis mesos que vol reduir el temps d'espera dels usuaris a uns 25 minuts, mentre ara és de 45.

Victòria veïnal: la Prospe Beach torna un any més al 100%

» L'esdeveniment se celebra a la Prosperitat entre l'1 i el 22 de juliol
» Feia dos anys que la plaça Àngel Pestaña no s'omplia de sorra

ESPORT ▶ Hi ha una platja urbana al barri de la Prosperitat, però no té mar i només existeix durant les tres setmanes que dura la Prospe Beach: la plaça Àngel Pestaña. Enguany l'esdeveniment se celebra entre l'1 i el 22 de juliol i ha omplert la plaça de 40 tones de sorra perquè els veïns puguin fer activitats de platja i esportives. La més popular de totes és el torneig de vòlei platja que, des que la Prospe Beach va néixer en el 1995, ha regalat atípiques imatges de veïns jugant entre blocs de pisos.

La celebració d'aquest any és una de les més importants de la història de l'esdeveniment perquè és la primera que es fa sense restriccions des que va esclatar la pandèmia. L'any passat, per exemple, el campionat de vòlei es va haver de fer al poliesportiu de Valldaura i sense la presència del que és l'essència de la Prospe Beach: la sorra.

Hi ha 40 tones de sorra a la plaça. Foto: Twitter: (@9bcomu)

Tothom que hagi participat o assistit a aquest especial esdeveniment sap que és molt més del que sembla de primeres: és espai de trobada veïnal amb una importància equivalent a la Festa Major. I és per això que han marcat tant les èpoques en les quals no s'ha pogut celebrar.

Més enllà de la pandèmia, també va tenir les coses difícils

durant el govern de l'excalde Xavier Trias, quan retallades en inversions municipals van deixar la plaça sense sorra durant quatre anys. Tot i això, els veïns van continuar fent el torneig de vòlei a la plaça esperant, algun dia, que la sorra tornés al barri. També amb la certesa que demostrarien com la Prospe Beach pot sobreviure a tot.

Demanen explicacions al Districte pel cas de la Damm

HABITATGE ▶ Un mes després del desallotjament de l'antic camp de futbol de la Damm, al barri de Porta, els joves que viuen allà, i que ara passen el temps al carrer, no oblidem el que va passar. El passat 12 de juliol es van presentar a l'Audiència Pública del districte, juntament amb membres del Sindicat d'Habitatge de Nou Barris, perquè se'ls hi expliqués per què els havien desallotjat, tal com van dir, de males maneres.

Per part seva, el regidor Xavier Marcé va respondre que l'Atjuntament s'havia assegurat que tinguessin "una solució residen-

cial", tot i que, des del punt de vista dels joves, no era "la desitjada". Amb això va fer referència al fet que havien rebutjat més d'una vegada viure en un alberg perquè es guanyen la vida amb la ferralla, la qual cosa és incompatible amb els horaris de l'espai.

PROTESTA DE L'OPOSICIÓ

D'altra banda, dos dies després, el passat 14 de juliol, la sala de Plens va ser escenari d'una altra escena cridanera. Tots els grups de l'oposició van abandonar-la per denunciar, segons van dir, la "manca de transparència del govern del Districte".

Els joves van ser desallotjats fa un mes. Foto: Twitter (@JoanCanadas)

Un dels concerts de l'any passat. Foto: Twitter (@pensashure)

A ritme de blues i flamenc

CULTURA ▶ Aquest mes de juliol Nou Barris està marcat per la presència de dos gèneres musicals molt diferents: el blues i el flamenc. Per part seva, el blues va visitar el districte entre el passat 8 i 10 de juliol en el marc de la 20a edició del Festival de Blues de Barcelona. Es tracta d'un festival que des dels seus inicis el 2003 ha tingut preus assequibles i, per tant, ha permès a gairebé tothom que ha volgut gaudir de la música blues.

Enguany es va gaudir a la seu del Districte de grans actuacions d'artistes i grups de l'escena internacional i nacional: Vargas Blue Band, John Byron, nebot de Mick Jagger; Adrián Costa Blues Banda i Barcelona Big blues Band d'Ivan Kovacevic, entre altres.

Pel que fa al flamenc, el seu gran moment tindrà lloc amb el festival Desvarío, que es farà entre els pròxims 22 i 24 de juliol al pati de la seu del Districte. Es

tracta de la segona edició que es fa des que Nou Barris va recuperar el festival l'any passat. Com va passar llavors, la programació d'enguany està repleta d'activitats i concerts. Alguns d'ells són de prestigiosos artistes amb una llarga trajectòria, com ara Pepe Habichuela, Arcángel i Josemi Carmona. Altres són de joves que han demostrat tenir talent i vibrar d'emoció amb el flamenc, com és el cas d'Alba Carmona, Jesús Guerrero i Vanesa Airbar.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Galícia, al costat de casa

» San Froilán reuneix el 7, 8 i 9 d'octubre el bo i millor de Galícia a la plaça Major de Nou Barris
 » Aquesta celebració és una de les festes amb més participació veïnal de tot el districte

La celebració de San Froilán és una de les més esperades d'arreu del districte. Fotos: Districte

► "Aquest any tampoc no us ho podeu perdre. Ve Panorama, la millor orquestra de Galícia". La frase és de Ramon Rey, un dels pares de la festa de San Froilán de Nou Barris. Amb el seu entusiasme habitual, s'apropa per recordar-nos que, a l'octubre, torna una de les celebracions més reeixides del districte. No parla debades. Fins i tot en plena pandèmia i adaptant-se a la situació sanitària, San Froilán ha resistit i aquí segueix, un any més, per fer les delícies de milers de veïns i veïnes de Nou Barris i de la resta de la ciutat, siguin d'origen gallec o de qualsevol altre indret del món.

Tot va començar el 1995 amb l'alegria desfermada després que el Deportivo de la Coruña guanyés la final de la Copa del Rei de futbol al València per 2 gols a 1. El que va començar sent una mena de broma entre dos amics, avui s'ha convertit en una celebració que és referència a la ciutat i que traspasa fronteres. Com a exemple, els nombrosos reportatges que n'han fet a mitjans de comunicació gallecs, amb l'orgull de veure com la ve-

neració pel patró de Lugo recorre mil quilòmetres i esdevé tan autèntica com a la seva terra.

Tornant a l'orquestra Panorama, les expectatives després d'escoltar en Ramon Rey són molt altes. Però no exagera. El desplegament és espectacular: mouen un total de cinc tràilers per poder oferir un dels xous més increïbles del qual es pot gaudir a través dels 22 membres que

Durant els tres dies hi haurà un programa ple d'actes

pugen a dalt de l'escenari. Actuaran el dissabte 8 d'octubre i també l'endemà diumenge. Però anem a pams.

La festa, que es farà a la plaça Major de Nou Barris i que ha arribat a aplegar 50.000 persones, arrencarà el dia abans, el 7 d'octubre. L'inici ve amb Justo Molinero i el Festival TeleTaxi, que reunirà artistes i locutors de Radio

TeleTaxi. Després, a les 21.30 hores, viurem un dels moments més emotius de la festa: la hissada de la bandera gallega. En aquest acte prenen part els Gegants de Nou Barris, que ens oferiran una ballada, i l'Agrupació Cultural Rosalía de Castro de Cornellà, que a través de la banda de gaites interpretarà els himnes gallec i català. A partir de les 22 hores, la celebració continuarà amb la música d'una altra orquestra, La Oca Band.

El dissabte 8 d'octubre és el dia més farcit d'activitats. La jornada comença aviat, a les 10.30 hores, amb els jocs tradicionals. Dues hores després hi haurà les actuacions del Grupo Jara's de la Casa de Andalucía de Barcelona i de centres galegos de Catalunya. A les 14 hores, vermut amenitzat de nou per La Oca Band, que repetirà a les 20 i a les 22 hores. Abans, a les 17 hores, serà el torn de la Banda Simfònica de Roquetes - Nou Barris, i, una hora després, el Grupo Jara's repetirà, acompanyat aquesta vegada de Perú Ritmos y Costumbres de l'Hospitalet de Llobregat i de l'Associació Cultural Gallega Ro-

salía de Castro de Cornellà. A les 21.30 hores hi haurà l'acte de presentació oficial de la festa i a les 23 hores, per tancar la jornada, l'orquestra Panorama.

Finalment, el 9 d'octubre, Domingo das mozas, a les 12 hores tindrem l'habitual Missa en honor de San Froilán, patró de Lugo, acompanyada de la coral Canticòrum i de les parròquies Sant Rafael i Sant Mateu. Tot seguit, a

Com cada any la música serà protagonista

les 13 hores, la processó amb la banda de gaites Xuntanza de Catalunya, els Sons de la Cossetània de Tarragona i els Gegants de Nou Barris. La comitiva pujarà per Pi i Molist, girarà a la dreta pel passeig de Verdun, seguirà per la plaça de la República i agafarà el passeig de Valldaura i el carrer d'Alsàcia fins a acabar al Pati de la Seu del Districte.

Una mica més endavant, a les 14 hores, hi haurà vermut, amb l'actuació de Xuntanza de Catalunya, de l'ACG Agarimos de Badalona i els Sons de la Cossetània de Tarragona. A les 17 hores, seguiran més actuacions, i a les 19 hores, el públic podrà gaudir del darrer concert amb l'orquestra Panorama.

LA GASTRONOMIA

A banda dels actes tradicionals i musicals, la celebració de San Froilán es caracteritza també per oferir una extensa i variada oferta gastronòmica gallega. Els qui us hi apropau podreu adquirir el tradicional pop, lacón, xoriços, empanades, pa gallec o dolços com la tarta de Santiago. Tot plegat dut directament des de Galícia. A més, podreu tastar els imprescindibles de la magnífica cuina gallega, com el pulpo a feira, un clàssic que no pot faltar a cap festa gallega; els callos a la gallega, fets amb cigrons i un puntet de picant, i imprescindibles en diumenge, o la famosa recepta de carn caldeiro, feta de vedella cuïta ben sucosa i gelatinosa.

“Hem tingut un govern a tres, amb el PSC a dins i ERC a fora”

Ada Colau

Alcaldeessa de Barcelona i presidenta de l'AMB

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Encara té penjat aquell cartell al seu despatx que deia “no oblidem mai qui som, d'on venim ni per què som aquí”? Sí, encara el tinc penjat. El mateix.

Creu que la gent que va fer possible que arribés a l'alcaldia continua reconeixent qui són vostès, d'on venen i per què són aquí?

Sí. A peu de carrer és el que percebo. Amb la pluja de querelles que ens han posat alguns sectors privilegiats, la gent ho veu i em diu que aguanti i que està al meu costat.

Fa set anys que és alcaldessa. Què queda de l'Ada Colau del 2015 i en què nota que ha canviat?

Crec que de l'Ada Colau del 2015 queda tot. La il·lusió i la motivació per canviar el model de ciutat són les mateixes. El que ha canviat és que ara tinc més coneixement de la institució i dels procediments.

Canviar les coses potser no és tan fàcil com podia semblar des de fora de la política...

Sí. Quan entres a dins veus la com-

plexitat de les coses. Des de fora és difícil imaginar-s'ho. Però alhora hem confirmat que coses que ens deien que eren impossibles en realitat eren possibles, com ara la política antidesnonaments malgrat no tenir-ne competències. Així i tot, es triga, perquè entre que decideixes una cosa i s'acaba fent sovint passa molt més temps del que voldries.

“Hi ha hagut una campanya de desprestigi de la ciutat finançada”

Optarà a un tercer mandat. El realisme polític ha pesat més que els postulats estrictes que marcava el que es va anomenar “nova política”?

Jo estic complint amb el nostre codi ètic, que permet dos mandats o, com a molt, tres. El tercer mandat, i l'últim, em fa molta il·lusió per consolidar la transformació. Les Glòries, la Meridiana, la Marina, el tramvia

per la Diagonal... Són projectes que necessiten un tercer mandat.

Si ho tenia tan clar, com és que ha trigat tant a resoldre la incògnita?

Jo no tenia pressa, perquè he de fer d'alcaldessa i governar la ciutat, no pensar en les eleccions. I també perquè per a mi era molt important que fos l'organització la que fes la reflexió i ho validés. Jo no tinc cap mena d'ansia d'allargar-me en el càrrec.

Tot i que l'últim Baròmetre de l'Ajuntament la dona guanyadora de les pròximes eleccions, també hi treu la pitjor nota des que és alcaldessa (4,1). Això després que una enquesta del Gesop apuntés que tres de cada quatre barcelonins volen un canvi a l'alcaldia. Sembla una mala tendència...

L'única certesa que apunten totes les enquestes és que Barcelona és una ciutat d'esquerres i progressista. Les formacions que liderem tots els sondejos som Barcelona en Comú, ERC i el PSC. De fet, aquest mandat ja hem governat de forma estable amb un govern d'esquerres a tres, amb el PSC a dins i ERC a fora. Dit això, el que interessa a la ciutadania és que parlem del model de ciutat. Tot apunta a un govern d'esquerres, però el fet que

marcarà la diferència serà qui el lideri. Amb Barcelona en Comú al capdavant s'han fet coses que no s'havien fet mai.

A la recent jornada municipalista d'En Comú Podem va afirmar que multiplicaran la seva força. Realment creu que pot millorar els resultats de les últimes eleccions?

Ho crec totalment, perquè és el que em trobo a peu de carrer des que vaig dir que optaria a un tercer mandat. Molta gent m'ha dit que no m'havia votat en el passat i que ho farà ara perquè ha vist que està-

“Hi ha sectors econòmics que mai en tenen prou i volen el màxim benefici”

vem determinats a fer segons quines polítiques. Són ciutadans que, amb tota la legitimitat, al principi no tenien clar que sabéssim gestionar o que fóssim fiables i que ara pen-

sen que sí. Fins i tot hi ha molts ciutadans que em diuen: “En altres eleccions voto altres coses, però a Barcelona tinc clar que ningú defensarà la ciutat més que tu”.

Vostè sap que la seva figura genera posicions als antípodes. Creu que el que s'anomena “anticolauisme” fa servir un argumentari que l'acaba reforçant?

Qui es posiciona com a anticolauista, com ara Junts per Catalunya, demostra que no té projecte. Si en tens, no parles de Colau sí o Colau no. Situar-se en l'anticolauisme, o en qualsevol altre *anti*, és una feblesa. Dit això, hi ha molta crítica legítima. Però jo vull reivindicar l'orgull de ciutat, perquè hi ha hagut una autèntica campanya de desprestigi finançada on han participat alguns grups de l'oposició i alguns mitjans que s'han abonat a les *fake news*, al descrèdit i a les mentides. Em sembla inacceptable en termes morals i no ho hem de permetre.

Quan diu una campanya finançada, a què es refereix?

A formacions polítiques que destinen recursos a fer campanyes per diferents mitjans i vies per desprestigiar i alimentar *fake news* sobre mi i sobre la ciutat. I això molta gent ▶

“A la ciutat no hi ha un problema generalitzat amb la neteja”

◀ ho veu, perquè m'ho diu. Jo només demano que parlem a partir de les dades, que mostren que Barcelona està liderant la recuperació econòmica i la sortida de la crisi, o que mirem els esdeveniments estratègics que hem captat, com ara la Copa Amèrica de vela o la capitalitat mundial de l'arquitectura. No hem d'acceptar que es menteixi per motius partidistes, i en aquestes campanyes ho hem vist.

Quan reivindica el bon moment de Barcelona ens recorda Jaume Collboni. Com és compartir govern amb qui serà un dels seus màxims rivals a les eleccions? Sembla que el PSC ha apostat per fer visibles les discrepàncies amb vostès...

Jo matisaria això de màxims rivals. Per a mi el màxim rival és la dreta política i econòmica, que s'ha manifestat clarament en les querelles que ens han posat els fons voltor o l'empresa privada de l'aigua. Respecte al PSC, entenc que marqui les diferències mentre ho faci des de la lleialtat. Hem vist altres governs on les punyalades volen, com a l'altre costat de la plaça Sant Jaume.

Ara que citava la Copa Amèrica de vela, de vegades crida l'atenció l'Ada Colau que veiem en un acte com el de la seva presentació, per exemple, i l'Ada Colau que veiem a l'estrena de la biblioteca García Márquez, per posar-ne un altre. En un sembla que no s'hi troba del tot a gust i en l'altre se la veu molt més contenta. És així? És normal, perquè vinc de ser activista i no hi ha res que em faci més il·lusió que les inversions en els barris eternament oblidats. M'hi reconec plenament, en aquesta imatge. Però el fet que sigui molt més feliç a la García Márquez o que em posi a plorar a la Marina perquè inaugurem un metro que fa dècades que s'esperava no vol dir que diem que no a altres esdeveniments internacionals. El que hem dit és que volem triar. Vam dir que no, per exemple, a l'Hermitage perquè era un *pelotazo* en tota regla.

Hem parlat del PSC. El seu altre rival és ERC. Creu que després de les pròximes eleccions és moment que els comuns i ERC s'entenguin i puguin formar govern junts?

Crec que serà moment de govern ampli d'esquerres. El més important és que nosaltres traiem el millor resultat per poder liderar aquest govern. En les darreres eleccions ja vaig proposar un govern a tres, però en termes nacionals el PSC i ERC volien presentar-se com a enemics irreconciliables. A la ciutat, però, coincideixen molt, de vegades més que amb nosaltres. Les

propostes que es fan ara és perquè liderem nosaltres el govern. No he vist ERC confrontant els fons voltor, aturant la massificació turística... A la Generalitat han liberalitzat el lloguer d'habitacions. Si no liderem nosaltres el govern, el PSC i ERC acaben cedint a les pressions d'alguns sectors que no havien trobat aturador als seus privilegis.

Parlant de governar, l'aposta per transformar la ciutat des de la mobilitat i l'urbanisme genera molts titulars. Creu que d'aquí a uns anys els canvis que ha impulsat tindran més consens?

Les transformacions que s'estan fent ara crec que ja tenen molt de consens. La superilla de Sant Antoni, les Glòries, la Meridiana... Hem doblat els carrils bici, estem posant més verd i espais més saludables... Es parla molt de la superilla de l'Eixample, però ho estem fent a la Marina, al Besòs... A tot arreu. Tots els

“Vam dir que no a l'Hermitage perquè era un 'pelotazo' en tota regla”

Baròmetres diuen que el 80% de la gent demana que es pacifiqui la ciutat i que hi hagi més verd. El que queda pendent és la mobilitat metropolitana, perquè Barcelona està fent els deures però hi ha altres administracions que no. Ho veiem a Rodalies o amb la Línia 9 del metro. Barcelona no es pot resignar a respirar verí perquè altres no han fet els deures.

Un altre tema que genera controvèrsia és la neteja. Què està passant? Molta gent s'ho pregunta...

En el període de transició del canvi d'una contracta es van avaluant quines millores cal fer. Dit això, no diria que a la ciutat hi ha un problema generalitzat amb la neteja. Hi ha punts, com ara Ciutat Vella, on cal intensificar la neteja. Però som la ciutat que hi destina més diners. Ara bé, també cal cuidar la ciutat, perquè hi ha gent que ens diu que netegem més que mai però que se segueix embrutant i que hi ha molt incivisme.

La preocupa aquesta qüestió de cara a les eleccions?

Més que pensar en les eleccions, el que ens convé és resoldre-ho. Però no ho hem de demanar tot a l'administració. El primer que cal fer per

a la neteja és no embrutar tant. De neteja en fem més que mai, però és cosa de tots.

Un altre tema important és el del turisme. Fa poc una vintena d'entitats, com ara Foment, van demanar que no s'instrumentalitzés aquest sector des de la política, fent referència a l'Ajuntament. Les entén aquestes peticions?

Hi ha sectors econòmics que mai en tenen prou i que volen treure el màxim benefici a curt termini, però l'Ajuntament ha de defensar l'interès general i pensar en un model sostenible. El turisme és positiu? Sí, però no pot ser il·limitat i massificat. S'hi ha de posar normes. A nosaltres no només ens arriba el que diu Foment, sinó també el que diuen els veïns dels barris afectats. A Ciutat Vella, per exemple, hi ha molta preocupació pel retorn massiu del turisme. Per això estem reactivant la lluita contra els pisos turístics il·legals, entre altres mesures.

Parlant de Foment, és un dels actors que fa més bandera del discurs metropolità i advoca per una institució que vagi més enllà de l'AMB. En canvi, el vicepresident executiu de l'AMB, Antonio Balmón, creu que això està abocat al fracàs. Vostè què n'opina?

Tal com està dissenyada l'administració metropolitana, aquesta és insuficient. Quina és la millor manera d'evolucionar? El debat és aquest. Els municipis tenen molta por que això es faci des de dalt i que es dilueixin les identitats locals. S'han de conservar, no diluir-les. Barcelona no ha de ser arrogant ni devorar els municipis. Dit això, ha d'augmentar la governança i fer-ho amb cooperació, no amb imposició. La millor manera de fer-ho és construir a poc a poc. Generant projectes concrets d'èxit, com per exemple el que hem fet amb el primer operador metropolità d'habitatge.

Un altre projecte concret és la proposta de Balmón de fer un nou sistema de seguretat metropolitana. Ha de ser prioritari això?

El que cal és avançar en la coordinació entre les policies locals i els Mossos, però sempre amb el lideratge de la Generalitat, que és qui té les competències en aquest àmbit.

Sobre la seguretat, l'esquerra i l'augment de l'extrema dreta, l'escriptor Kiko Amat deia en una entrevista a Línia que a la perifèria hi ha molta gent desenganyada...

El problema és el clima d'antipolítica i els errors comesos des de la política institucional. La polarització també ha fet molt mal. I és evident que l'esquerra també ha de fer autocrítica. Hem de millorar moltes coses. ■

– El PSC està fent visibles les discrepàncies amb vostè. La preocupa?

– Mentre ho faci des de la lleialtat ho entenc.

– Com és compartir govern amb un dels seus màxims rivals?

– El meu màxim rival és la dreta.

– I amb ERC, ha arribat el moment de governar junts?

– El més important és que nosaltres puguem liderar el govern, perquè el PSC i ERC acaben cedint a les pressions.

Navegar per la Ronda Litoral de Barcelona, recollir fruita i verdura d'un hort en ple passeig de Gràcia o passejar per un Eixample ple de gratacels convertit en la versió catalana de Manhattan. Podrien semblar escenes extretes d'una pel·lícula de ciència-ficció, però són idees d'arquitectes de tot el món que han especulat sobre el futur de Barcelona, amb imaginació i "optimisme radical". Ho han fet amb motiu de l'exposició *99+ imaginaris*, emmarcada en la programació del Festival Model, promogut per l'Ajuntament de Barcelona i el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) i que el mes passat va ajudar a "redefinir" el present de la ciutat, imaginant "la possibilitat d'un futur diferent, més equitatiu i just".

Imaginar. Pensar en la Barcelona del futur en clau urbanística. En la metròpoli que ens espera. Això és el que també ha volgut fer el *Línia* ajuntant en una mateixa taula l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Matilla, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC, Sandra Bestraten, i l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, a Espai Línia. Potser sense tant "optimisme radical" i amb unes quantes dosis més de possibilisme, però exactament amb la mateixa voluntat: pensar en la ciutat metropolitana que ve.

EL SANT GRIAL DE L'EQUILIBRI

Cap a on anem? Cap a on hem d'anar? Si hi ha algun far de consens en tot aquest debat, podríem dir que és el de preservar un equilibri dels usos urbans que faci de Barcelona i la seva rodalia una metròpoli cada cop més habitable. "Aquest preuat equilibri ha estat un dels valors de continuïtat històrica des que es van restaurar els ajuntaments democràtics, però actualment hi ha àmbits en els quals està clarament en risc", apunta Matilla per començar.

Com naturalitzar la ciutat? Com generar autosuficiència? Com projectar un nou model de mobilitat? Com gestionar la densitat de la metròpoli? Som en un moment complex i alhora apassionant. Barcelona, com la resta de metròpolis capdavanteres del món, es debat amb intensitat. L'urbanisme està en estat d'ebullició. I és en aquests moments quan és més necessari que mai pensar en gran i aixecar la mirada.

Com fa Bestraten, que de seguida que surt la paraula "naturalització" a la conversa s'afanya a parlar de Montjuïc, la muntanya oblidada. "El nostre Central Park", en paraules de la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC. "No l'acabem d'abraçar. Falta aconseguir treure les barres que no ens permeten, de for-

Xavier Matilla (esquerra), Sandra Bestraten (centre) i Manuel Sánchez-Villanueva Beuter (dreta) a Espai Línia. Foto: Francisco J. Rodríguez

L'urbanisme que ve: buscant l'equilibri

Una taula. Una gran pregunta. Tres professionals del gremi per respondre-la. Ajuntem l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona, la presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d'Arquitectes i un arquitecte independent per parlar d'urbanisme i metròpoli. Per debatre cap a on anem. Per imaginar.

ma massiva, utilitzar la muntanya, arribar-hi i convertir-la en un passeig més amable. Hem d'abraçar Montjuïc", argumenta Bestraten mentre Beuter també reivindica la necessitat de potenciar els espais verds i ho vincula amb el concepte de ciutat de proximitat.

ESCALA HUMANA

"L'urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un gran facilitador de canvis", reflexiona

l'arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC. "Pensar que els espais han de ser segurs, de lectura fàcil, comprensibles, accessibles... és el que acaba configurant una ciutat de vida quotidiana", afegeix Matilla.

"Una ciutat compacta, de proximitat, és més feminista que una ciutat dispersa, amb espais morts", apunta Bestraten, introduint un altre element clau de l'urbanisme actual i de futur: la

mirada feminista. "No parlem de mesures pal·liatives, sinó de concepció integral i d'un model que no només beneficia les dones, sinó la vida quotidiana de tothom", matisa l'arquitecte en cap de l'Ajuntament de Barcelona.

INFÀNCIA TRANSFORMADORA

De tothom també vol dir dels infants. "Els nens i les nenes són el termòmetre de la qualitat urbana d'una ciutat. Allà on hi poden haver infants actuant de mane-

ra autònoma vol dir que hi ha una bona qualitat urbana", resumeix Matilla. "Són agents de transformació dels grans reptes", insisteix Bestraten. "Una ciutat que és capaç d'incloure els nens i les nenes és un lloc millor", comparteix Beuter.

Passar d'una ciutat nerviosa i estressada a una de més calmada, rebaixant la velocitat dels vehicles i el soroll, fomentant més el valor del silenci, sembla una recepta àmpliament compartida. La pandè-

Madrid, pel retrovisor

● En un moment que les comparacions entre Barcelona i Madrid es fan a tots els nivells, és difícil no fer-ho també en clau urbanística. “Des d’aquest punt de vista, Barcelona és molt millor que Madrid. Ho puc dir amb tot l’orgull. La nostra és una ciutat molt més caminable. La capital espanyola és una ciutat pensada per al cotxe. Té uns parcs impressionants, però camina-la... És hostil”, reflexiona Sandra Bestraten, presidenta de la demarcació de Barcelona del Col·legi d’Arquitectes de Catalunya (COAC).

“Crec que, en aquests moments, a Barcelona estem fent els deures pel

dials en els quals participem, Madrid no hi és. No és en els debats de quins són els reptes contemporanis que compartim amb les principals ciutats del món. I Barcelona no només hi és, sinó que està liderant molts d’aquests espais”, celebra l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de la capital catalana.

Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC), comparteix la visió de Matilla i Bestraten, afegint que “Barcelona ha fet de la necessitat virtut”. “Per les circumstàncies geogràfi-

“A Barcelona tenim una agenda urbana ambiciosa, contemporània i actualitzada, mentre que Madrid continua amb una agenda caducada”, diu Matilla

que fa als reptes contemporanis des d’un punt de vista ambiental, social, de justícia, d’igualtat, d’habitatge... En definitiva, d’equilibri”, comparteix Xavier Matilla, arquitecte en cap de l’Ajuntament barceloní, que afegeix que “Madrid no ho està fent”. “El fet distintiu és que a Barcelona tenim una agenda urbana contemporània, actualitzada, ambiciosa i de futur, mentre que Madrid continua amb una agenda diria que caducada respecte de què vol dir el desenvolupament urbà sense reproduir models de fa dècades”, argumenta Matilla, que ho il·lustra amb un exemple “simptomàtic”: “A tots els fòrums urbans mun-

ques i polítiques, també en termes de la desigual inversió estatal, la capital catalana ha hagut d’enginyar-se-les per fer una ciutat petita, compacta, però alhora capdavantera. Avui, Barcelona lidera el debat de les ciutats”, remarca Beuter. Un lideratge que s’exerceix “amb un sobreesforç brutal, perquè Barcelona no disposa dels recursos de Madrid”, afegeix Matilla.

Però no es pot caure en el conformisme. Bestraten s’afanya a remarcar que, a nivell de llicències, per exemple, “cal buscar mecanismes més ràpids”. “En això, a Madrid sí que sembla que tot està anant més àgil. Hem d’agafar la penyora i resoldre-ho”, conclou.

nia ens va fer recuperar, durant l’etapa més dura del confinament, la percepció sensorial de la ciutat. Vam tornar a experimentar sentits que teníem oblidats. “Sovint l’espurna que encén la voluntat de canvi és una qüestió d’emergència”, diu Beuter.

COBERTES I ASFALT

I probablement la qüestió d’emergència més important que afronta la metròpoli barcelonina, com la resta de metròpolis del món, són els efectes del canvi climàtic. Hi ha tres paraules conegudes –i temudes– per tothom: “illa de calor”. Ho patim aquests dies de juliol, però cada cop ho patirem durant més temps. L’augment de la temperatura sembla imparabile i les ciutats han de millorar per no generar tanta calor.

“Hem de fer una revolució a les cobertes. Moltes podrien ser verdes. També hem de millorar les ventilacions dels edificis”, afirma Matilla. “Cal fer una rehabilitació integral arquitectònica dels edificis, i per fer-ho podem aprofitar els fons europeus Next Generation”, remarca Bestraten, que destaca que les edificacions també contaminen i que hi ha molta feina per fer. Com també hi ha molta feina per fer a peu de carrer. “Hem de

desasfaltar la ciutat”, demana Beuter, que explica que l’asfalt és un paviment que captura més temperatura. “Podríem tenir paviments molt més filtrants, que a banda de regenerar el cicle de l’aigua reduïen la temperatura”, detalla.

SUPERILLES (I SUPERDEBATS)

Alguns d’aquests paviments, com les llambordes, s’han recuperat en alguna superilla de Barcelona. Concepte de moda, com el de l’urbanisme tàctic, que ha acaparat els debats urbanístics de l’etapa Colau al consistori de la capital catalana. “Hi ha actuacions tàctiques, no urbanisme tàctic”, s’afanya a puntualitzar Matilla quan surt aquesta qüestió a la conversa. “Són un instrument, no un objectiu en si mateix”, afegeix.

Què en podem dir, des d’una òptica professional? Ho preguntem a Beuter, que valora que és “una eina reversible, barata i que permet equivocar-se”. Hi està d’acord Bestraten, que apunta que “permet avaluar, amb un cost baix, transformacions més sòlides”. Ara bé, la presidenta de la demarcació de Barcelona del COAC destaca que, com que s’ha dut a terme una actuació tan generalitzada, “ha fet la sensació que Barcelona estava en obres”. “Entre l’ac-

XAVIER MATILLA

“El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”

SANDRA BESTRATEN

“Tothom predica la mirada metropolitana, però cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat”

MANUEL S.V. BEUTER

“L’urbanisme per si sol no ho pot resoldre tot i tampoc se li pot exigir, però sí que pot ser un facilitador de canvis”

tuació ràpida i la definitiva potser hauríem d’intentar que la provisionalitat sigui de segon nivell, amb solucions més cuidades estèticament”, proposa Bestraten. “Algunes coses, com les barreres New Jersey grogues, no és el que més ens hauria agradat a cap de nosaltres, però era l’única solució possible tan ràpida. Han estat actuacions que ens han permès avançar, per exemple cap a la pacificació i les superilles”, replica Matilla.

Superilles. L’altre gran focus de debat. Se n’ha parlat molt i se n’ha escrit més, sobretot des de l’òptica de la mobilitat. “El cotxe només suporta el 20% dels desplaçaments i, en canvi, ocupa el 60% de l’espai públic. Això és una injustícia”, critica l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona, que alhora admet que molts dels canvis que es persegueixen amb les superilles superen les fronteres administratives de la capital catalana i requereixen una mirada metropolitana que porti solucions més globals. En termes d’urbanisme, però també de mobilitat, és clar.

UNA CIUTAT DE CIUTATS

Que el Bicing s’acabi a Barcelona, que el bus H12 no arribi a l’Hospital de Bellvitge... Són realitats

diffícils de comprendre per la ciutadania i que il·lustren el que en paraules de Matilla és un “déficit col·lectiu de mentalitat metropolitana”. “No pot ser que les ciutats es donin l’esquena quan en realitat les fronteres es podrien recosir de manera força senzilla. La mirada metropolitana la predica tothom, però a l’hora de la veritat, cadascú acaba fent el que li interessa per a la seva ciutat i els seus votants”, lamenta Bestraten. “Malauradament, el marc administratiu és la cotilla que acaba conduint totes les administracions municipals a una mentalitat executiva de caràcter local”, contesta l’arquitecte en cap de l’Ajuntament de Barcelona.

I això ens porta a parlar de la possible institucionalització o no de la regió metropolitana i de la necessitat que aquesta mentalitat regional penetri en la ciutadania. Perquè, “al final, la ciutat la fem les persones”, resumeix Beuter. I en aquest cas, la nostra és una ciutat de ciutats que, per ara, continua buscant l’equilibri de manera poc equilibrada.

Un reportatge d’**Arnau Nadeu**

Turisme responsable i sostenible

Barcelona reactiva la lluita contra els pisos turístics il·legals

Amb el retorn del turisme després de dos estius anòmals a causa de la pandèmia, l'Ajuntament intensifica la feina per localitzar i tancar aquests allotjaments

CAMPANYA/ És moment de no abaixar la guàrdia. Les previsions apunten que aquest estiu serà el de la tornada definitiva a la normalitat i el del retorn al turisme pre-pandèmic. De fet, la pressió turística a la ciutat ja s'està començant a notar des de mitjans d'any, amb un augment considerable del nombre de pernотacions i de visites.

És per tot plegat que aquest estiu l'Ajuntament intensificarà el pla de xoc contra els habitatges turístics il·legals, un pla que ha donat bons resultats i que ha posat fi a la proliferació descontrolada d'aquesta activitat, passant d'uns 6.000 pisos turístics il·legals a una xifra molt baixa que tendia a zero gràcies a la tasca inspectora i sancionadora.

En aquest sentit, la intensificació del pla permet, segons detalla l'Ajuntament, posar a treballar un equip de més de 70 persones, entre les quals 25 visualitzadors –indagant i buscant ofertes fraudulentades als webs d'anuncis– i 26 inspectors a peu de carrer, per evitar que l'activitat il·legal torni. De fet, ja s'han rastrejat més de 51.000 anuncis en plataformes digitals i només s'han detectat uns 360 pisos que oferien allotjament turístic sense tenir el permís per fer-ho.

A partir d'aquí, l'Ajuntament demanarà a les plataformes que retirin immediatament aquests anuncis i s'iniciarà el corresponent expedient, que pot acabar amb una sanció d'entre 3.000 i 600.000 euros. Concretament, la multa per un allotjament turístic il·legal sense atenuants és de 60.000 euros.

El govern municipal també té previst posar en marxa una campanya d'informació per recordar als visitants que no s'allotgin en pisos sense llicència, i a la ciutadania que no es poden oferir serveis d'allotjament turístic sense tenir-ne el permís.

DES DEL 2016

Barcelona lidera la lluita contra els habitatges d'ús turístic il·legal des del 2016. Va ser aleshores quan el govern municipal va posar en marxa una bateria de mesures per fer compatible la creixent activitat turística amb la defensa del dret a l'habitatge i unes normes de convivència clares.

En aquesta línia, el 2017 es va

Foto: ACN

La feina feta des del 2016, en xifres

- ✓ 17.500 expedients disciplinaris, amb 8.000 sancions a allotjaments il·legals
- ✓ Multes a Airbnb i a plataformes que no esborren els anuncis de pisos il·legals
- ✓ Lluita contra les màfies i 3.500 pisos il·legals que tornen a ser habitatges

Foto: ACN

aprovar el Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT) de Barcelona, que garanteix la preservació de la funció social de l'habitatge, limita el creixement d'allotjaments turístics en determinades zones i estableix estratègicament les àrees on se'n poden ubicar de nous.

L'entrada en vigor d'aquest pla va fer que les polítiques públiques

s'encaminessin cap a l'objectiu de la tolerància zero amb l'oferta il·legal d'allotjaments turístics a la ciutat.

INSPECCIÓ

Un objectiu que, per una banda, va comportar que es posessin en marxa mesures sancionadores i coercitives contra les plataformes, procediments disciplinaris contra els particulars que exercien aquesta

activitat irregularment i mecanismes de detecció.

Abans de l'esclat de la pandèmia, tota aquesta campanya d'inspecció va generar importants sancions contra plataformes com Airbnb, però també va provocar que aquestes prenguessin consciència de la necessitat de posar fre a la seva oferta il·limitada i sense condicions. De fet, va ser aleshores quan es va

obrir la via negociadora a través de la qual l'Ajuntament notifica a les plataformes els anuncis il·legals detectats i aquestes es comprometen a despenjar-los.

En xifres, des del 2016 la campanya d'inspecció ha permès obrir 17.500 expedients disciplinaris, amb més de 8.000 sancions a allotjaments il·legals; multar les plataformes que no esborren els anuncis d'allotjaments il·legals i actuar contra les màfies, aconseguint que 3.500 pisos il·legals tornin a ser habitatges permanents.

Unes dades que, en paraules d'Eva Mur, directora de Serveis d'Inspecció de l'Ajuntament, demostren la feina ingent que s'ha fet al respecte. "A nivell de govern es va fer una aposta molt forta per aquesta qüestió i hem construït un equip molt professional. Al principi ens costava molt trobar exactament les localitzacions dels pisos, però cada vegada ens hi hem anat especialitzant més i ara som molt ràpids. Comptem amb avançades eines de captura de dades –*scraping*– i de gestió de les mateixes", detalla Mur, que també posa en valor la tasca del grup d'inspectors a peu de carrer, la qual permet demostrar amb un acte d'inspecció *in situ* l'activitat il·legal i així donar més pes als expedients.

Amb tot, una feina intensa que Mur remarca que no s'ha deixat de fer ni tan sols durant el confinament per la pandèmia. "Nosaltres hem continuat treballant sempre, però per ara no s'estan disparant les xifres", conclou la directora de Serveis d'Inspecció de l'Ajuntament.

COMUNICACIÓ

Paral·lelament a aquesta tasca d'inspecció, l'Ajuntament també ha desplegat diverses campanyes de comunicació amb l'objectiu de recordar als visitants els missatges fonamentals de convivència a la ciutat i de transmetre la importància de llogar habitatges d'ús turístic legals.

Tot plegat per refermar la idea que Barcelona vol ser una ciutat amb turistes, no una ciutat dels turistes. I que la ciutat atractiva per al turista és aquella que garanteix la vida quotidiana dels seus residents. "Només enfortint la vida permanent podem revertir les externalitats del turisme", conclouen des de l'Ajuntament.

Turisme responsable i sostenible

Foto: Ajuntament

Llogar habitacions per menys de 31 dies sense llicència també és il·legal

NORMATIVA/ El Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics (PEUAT) de Barcelona va incorporar a principi d'aquest any 2022, i per primera vegada a la història de la ciutat, la regulació urbanística del lloguer d'habitacions per a usos turístics, en aplicació de la regulació de la modalitat de lloguer turístic de les llars compartides del Reglament de Turisme.

Així doncs, des d'aleshores també és il·legal llogar habitacions per menys de 31 dies si no es disposa de llicència turística. Per contra, llogar habitacions per a ús habitual (per més de 31 dies) per compartir pis, per a estudiants, per a treballadors... es pot continuar fent a Barcelona.

Una activitat que perjudica el veïnat, els operadors legals i els mateixos turistes

IMPACTES NEGATIU/ Però per què és important perseguir els habitatges turístics il·legals? Per respondre aquesta pregunta podríem començar dient que són una activitat que només beneficia els seus propietaris i que, en canvi, perjudica el veïnat, els operadors legals i els mateixos turistes. Vegem-ho.

EL VEÏNAT

La proliferació de pisos turístics il·legals crea barris per a turistes, gentrificació, expulsa el comerç tradicional, encareix l'habitatge, genera molèsties i tensions amb el veïnat...

Lluitar contra els allotjaments turístics il·legals, doncs, permet alleugerir les àrees o zones de la ciutat amb una forta pressió turística i, per tant, evitar la gentrificació i els barris per a turistes on desapareix el petit comerç de tota la vida, on el veïnat veu com s'incrementen els preus dels serveis bàsics i on no pot accedir a l'habitatge perquè és massa car.

Però no només això, sinó que aquesta lluita també permet continuar donant resposta a la preocupació i al malestar de la ciutadania envers els fenòmens derivats del turisme a causa de l'increment desmesurat i sense ordre ni control de les places d'allotjament turístic a la ciutat. Tot plegat alhora que es busca l'equilibri urbà i la diversificació que assegurin un encaix sostenible de l'activitat turística, procurant

garantir el dret a l'habitatge, el descans, la intimitat, el benestar del veïnat i la convivència.

El cas d'una finca del barri de Sant Antoni relatat per un dels seus veïns –que prefereix mantenir l'anonimat– ho il·lustra molt bé. En aquest bloc hi va arribar a haver quatre pisos turístics. Gràcies a la denúncia de la comunitat de veïns, es va poder saber que només dos tenien llicència. Els altres dos eren il·legals. La intervenció de l'Ajuntament va acabar amb el tancament d'aquests dos i també amb els problemes de convivència. "Els altres dos són gestionats de manera professional, i quan hi ha hagut algun problema, ens han atès i hi han posat solució", afirma el mateix veí.

ELS OPERADORS

Precisament, els proveïdors d'allotjaments turístics legals són uns altres perjudicats pels pisos il·legals, perquè generen competència deslleial i economia submergida.

ELS TURISTES

I, per últim, els pisos turístics il·legals fins i tot perjudiquen els mateixos turistes que s'hi allotgen, perquè aquests habitatges no ofereixen les garanties que sí que dona l'oferta turística legal. Com pots reclamar si no n'estàs content? Saps qui hi ha darrere del teu contracte? Massa preguntes sense resposta.

Foto: Ajuntament

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Un miler d'idees per millorar l'alimentació sostenible

Foto: Ajuntament

Participació

El procés participatiu de l'Estratègia d'alimentació sostenible 2030 ha finalitzat amb un miler d'aportacions. Impulsat per l'Ajuntament, aquest procés volia fer partícips els ciutadans i les entitats de la ciutat per millorar les polítiques d'alimentació sostenible.

En concret, del miler d'aportacions, 848 han estat en línia, a través de l'en-

questa ciutadana i altres aportacions als debats, mentre que les altres 144 han estat propostes presencials, que s'han aportat durant les sessions obertes i debats que s'han celebrat els últims mesos.

La finalitat d'aquestes trobades era contrastar amb la ciutadania el que s'ha treballat en l'àmbit de l'Ajuntament i recollir les opinions dels veïns per transformar el sistema alimentari a la ciutat. El procés, en concret, ha estat en marxa des

del 4 de maig fins al 12 de juny, amb sessions presencials dinamitzades i un accés a la plataforma Decidim.Barcelona. Pel que fa als tallers, se n'han celebrat vuit amb entitats i ciutadans, tot i que també s'han organitzat reunions amb professionals i representants de l'àmbit de la salut, l'educació, el comerç, l'agricultura i la restauració, entre altres.

Amb tot, l'Estratègia d'alimentació sostenible Barcelona 2030 serà un full de

ruta compartit que haurà de seguir-se els pròxims vuit anys en matèria de polítiques alimentàries a la ciutat, tant per part de l'Ajuntament com per la resta d'actors.

En aquest document quedaran recollides la visió, els objectius i les línies de

Del miler d'aportacions, 848 s'han fet a través d'internet i 144 han estat presencials

treball que han de guiar la transformació del sistema alimentari a la ciutat.

Tot i que les sessions participatives van començar fa pocs mesos, el procés d'elaboració de l'Estratègia va arrencar el mes de gener. A més, compta amb la participació d'un centenar d'organitzacions de diversos segments del sistema alimentari, que aposten per l'alimentació sostenible.

Amb tot, la voluntat final d'aquest pla de futur és incrementar la producció, venda i consum d'aliments de temporada, la protecció i recuperació dels espais agraris urbans, la promoció d'una dieta saludable, fomentar les relacions justes en el marc de la cadena alimentària i coordinar els diversos agents del sistema per portar a terme accions concretes i avaluable, vinculades a estratègies existents.

Col·laboració d'altura per promoure els hàbits saludables a les escoles

Salut

El projecte SISME de la Gasol Foundation impulsa iniciatives per combatre l'obesitat infantil. Actualment s'implementa a 21 escoles de la ciutat i serveix per fomentar hàbits saludables relacionats amb l'esport, l'alimentació saludable i el benestar emocional. A més, aquesta iniciativa busca generar un efecte cadena entre els infants de sis a 12 anys i les seves famílies, per tal que tota la comunitat educativa se'n pugui beneficiar, sobretot als barris amb indicadors socioeconòmics més desfavorits.

De fet, a principis de juny el mateix Pau Gasol, conjuntament amb l'alcaldeessa, Ada Colau, van visitar l'escola La Pau, del barri

de la Verneda i la Pau, un dels centres que participen en el SISME.

Aquest projecte es va posar en funcionament el curs passat, d'acord amb un conveni de col·laboració entre la Gasol Foundation i l'Ajuntament.

ACCIONS ALS MENJADORS

Paral·lelament a aquesta iniciativa, l'Ajuntament també col·labora de manera estreta amb l'Agència de Salut Pública de Barcelona (ASPB) per potenciar accions de prevenció de l'obesitat infantil a la ciutat. Per exemple, els dos organismes es coordinen a través del projecte *Menjadors escolars més sans i sostenibles*, en el qual han participat 45 escoles de la ciutat al llarg de l'últim curs.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Tornen els premis als millors botiguers i comerços

Guardons

Després de dos anys de restriccions ocasionades per la pandèmia, la direcció de Comerç, Restauració i Consum de l'Ajuntament ha reprès la celebració del Premi Comerç de Barcelona, unificat amb el Premi Mercats de Barcelona. Enguany arribaran a la seva 23a edició i tenen la finalitat de premiar les millors botigues i iniciatives comercials de la ciutat.

Els guardons d'aquesta edició consten de sis modalitats diferents i una menció especial a l'esforç i la resiliència del comerç de proximitat durant la pandèmia. Per la seva banda, la modalitat Premi Mercats de Barcelona 'Jordi Maymó' consta de dues subcategories: el premi a la millor iniciativa individual d'una parada i el premi a la mi-

llor iniciativa col·lectiva per a la dinamització d'un mercat municipal.

Pel que fa a la resta de categories, es mantenen les sis tradicionals, que són les següents: el premi al comerç innovador de l'any, el premi al comerç de proximitat, el premi Albert González a la promoció del comerç de la ciutat, el premi al comerç sostenible, el premi al comerç emblemàtic i la menció especial que reconeix la resistència i l'esforç dels botiguers durant la pandèmia. Amb tot, les candidatures per optar als premis es poden presentar fins al 12 de juliol.

UN PILAR DE LA CIUTAT

Sigui com sigui, el sector del comerç a Barcelona mostra una àmplia oferta comercial i associativa, a través de les associacions de

botiguers i els eixos comercials. Aquesta implicació representa una font de riquesa per a la ciutat i és un eix vertebrador del dia a dia dels barris, ja que els comerços oberts donen vida als carrers.

Des del consistori apunten que, durant els darrers anys, el comerç de proximitat ha continuat demostrant que és "un dels actors clau de la ciutat", perquè treballa per "enfortir" els barris i atendre els veïns i veïnes. A més, destaca la seva voluntat adaptativa en el marc del món digital, cada cop més present en la vida del consumidor i que ha canviat els hàbits de compra.

Per altra banda, i pel que fa als dos anys de pandèmia, el consistori destaca que les botigues de proximitat han estat "solidàries" amb el veïnat, cosa que evidencia que són "part fonamental" de la vida de la ciutat.

EN PRIMERA PERSONA

"El client encara valora el tracte personalitzat"

Ramon Garcia

Joieria-Rellotgeria Nomar
(Onze de Setembre)

La Joieria-Rellotgeria Nomar és un referent de la Rambla Onze de Setembre per la seva trajectòria i perquè és un exemple de relleu generacional, per al qual fa anys que es prepara. I és que Ramon Garcia i el seu fill, que també es diu Ramon, treballen braç a braç per adaptar el negoci als nous reptes del comerç. Ramon pare és el president dels comerciants d'Onze de Setembre, a Sant Andreu.

Com ha canviat el comerç de proximitat els últims anys?

Amb la crisi i l'arribada de la venda *online*, molts negocis han hagut de tancar. Els que han continuat oberts s'han adaptat a la nova situació. Nosaltres, de fet, tenim web des del 2010 amb venda *online*, amb la qual arribem a tota Espanya. Però malgrat l'auge de la venda en línia, el client encara valora el tracte personalitzat, la confiança i l'especialització que ofereix el comerç de proximitat.

Quins són els principals reptes que afronta el sector?

Els botiguers vivim un canvi constant i ràpid. Si no ens hi adaptem, molts comerços acabaran tancant.

Què fan des de l'associació per contribuir-hi?

El comerç de barri és vital per a les ciutats i els veïns. Tot el que fem és per ajudar-los. Fem sortides al carrer el juny i l'octubre, assessorem els botiguers i fem campanyes per estimular i fidelitzar la clientela.

Foto: Ajuntament

Estrena de la tercera temporada de 'Gent de mercats'

Foto: Ajuntament

Televisió

Els mercats de la Llibertat, del Poblenou, de la Barceloneta i de la Vall d'Hebron són els protagonistes de la nova temporada del programa de TV3 *Gent de mercats*, dirigit per Tana Collados i que s'endinsa en el dia a dia d'aquests equipaments.

De fet, aquest programa repassa no només la vida dels mercats, sinó també els sentiments, preocupacions i alegries de la gent que hi ha, des dels botiguers fins als compradors. A més dels de Barcelona, aquest programa també visitarà aquesta temporada els mercats de Gavà, Puigmercadal de Manresa i el de Sant Jordi de Sant Boi. També inclourà les històries dels mer-

cats que es munten i desmunten el mateix dia, com els ambulants de Sant Pere de Ribes, Malgrat de Mar, Tremp, la Pobla de Segur i Sort.

HISTÒRIES AMAGADES

Amb tot, la voluntat d'aquest espai televisiu és mostrar als telespectadors que cada mercat amaga històries apassionants i commovedores. *Gent de mercats* és una producció de TV3 amb la col·laboració de Benecé Produccions, i compta amb el suport de la Diputació de Barcelona, l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona (IMMB), la Diputació de Lleida, l'Ajuntament de Sant Boi i el departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat.

Ja es coneixen els noms dels 30 establiments candidats a guanyar el Premi Barcelona Restauració 2022. En el cas de Nou Barris, n'hi ha tres: Bar La Choluta, Restaurant Escola Cruïlla al Punt i l'hamburgueseria Ovante.

Un grup d'estudiants ajuda a impulsar l'eix Fabra Centre

COOPERACIÓ ▶ El projecte impulsat per l'Ajuntament 'Dissemyem comerç' ha unit a eixos comercials amb estudiants de disseny, arquitectura, arts visuals, moda o audiovisuals per, junts, potenciar millor els comerços. Una de les aliances ha estat la de la Unió de Comerciants Fabra Centre i els alumnes de l'Escola Superior de Disseny i d'Arts Plàstiques de Catalunya (ES-DAPC). Tal com explica el gerent de Fabra Centre, Jesús Mir, durant diversos mesos els estudiants van preguntar al veïnat i

Un moment del procés de treball. Foto: Facebook (@fabracentre)

'Dissemyem comerç' és una nova iniciativa que impulsa des de fa poc l'Ajuntament

els comerciants que els agradaria canviar del passeig Fabra i Puig i de l'eix comercial. A partir d'aquestes opinions i de les seves pròpies idees, van traslladar

sis propostes a Fabra Centre capaces d'impulsar cada un dels seus comerços.

Tal com detalla Mir, algunes d'elles són modernitzar el logotip de l'associació de comerciants per, per exemple, arribar millor a la gent jove. Una altra és fer més zones verdes i d'estada al passeig Fabra i Puig i, alhora,

eliminar algun carril de circulació. I una tercera és aprofitar els dies en els quals es talla el trànsit al passeig per fer més activitats. "D'aquesta manera vindria més gent. Un exemple on funcionaria molt bé és a l'esdeveniment l'Opera al Comerç", indica Mir amb moltes ganes de continuar fent créixer el comerç.

Les rebaixes d'estiu, marcades per la pujada dels preus

COMPRES ▶ El petit comerç va començar el passat divendres 1 de juliol una nova campanya de rebaixes "necessària", però marcada per la incertesa davant l'increment sostingut de preus. És la previsió que va fer el president de PIMEComerç, Àlex Goñi, que va assegurar a l'ACN que el sector està vivint una "caiguda important del consum", derivada de la pèrdua de poder adquisitiu de les famílies per culpa de la inflació.

A aquest fet, se li va sumar l'avançament dels descomptes a les grans superfícies i plataformes,

que van fer que el petit comerç, conseqüentment, s'hagués vist abocat a fer el mateix, malgrat que el tret de sortida oficial a la campanya de rebaixes d'estiu és l'1 de juliol. Davant d'això, associacions com Comertia o BCN Comerç van demanar fixar un calendari de descomptes "clar".

Per part seva, el president de Comertia, David Sánchez, va afegir que esperava que "les ganades de la gent de retornar l'activitat i de consumir, compensi la davallada del consum per l'increment de preus".

Les rebaixes van començar el passat 1 de juliol. Foto: Albert Cadanet/ACN

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes
Octubre'21 OJD

El SESE ha anunciat els seus tres primers moviments per a la temporada 2022-2023, a Copa Catalunya. Són tres renovacions de jugadores amb una àmplia trajectòria al club: l'alera Maria Cabello, la pivot Alba Lago i l'alera pivot Paula Moreno.

Foto: Toni Delgado

“Per a mi, la boxa va començar sent com un experiment d'estiu”

Evita Díez / Davantera de l'EE Guineueta i boxejadora professional

“Per a mi la boxa va començar sent un experiment d'estiu, per fer esport, i s'ha convertit en un amor i un repte diaris”, confessa Evita Díez (Barcelona, 1983), davantera de l'EE Guineueta, nou equip de Preferent, i boxejadora professional. Desprèn passió, noblesa, tenacitat i lideratge. Somriu contínuament amb els ulls.

Toni Delgado
LA GUINEUETA

Comentes que va ser un "experiment"... Vas endinsar-te a la boxa per iniciativa pròpia o algú et va aconsellar provar-ho?

En Devis va ser qui em va animar a descobrir aquest esport i em va presentar Vasile Surcica, que des d'aleshores és el meu entrenador. L'1 de juny de 2013 em vaig posar els guants per primer cop... M'entreno al Club Boxa Hop Hop, d'Esplugues de Llobregat.

Com perceps l'ambient d'una vetllada des del ring?

El públic es fixa només en tu i en la teva rival, i quan puges al ring... Et tremolen les cames! Però de seguida et concentres. No sents cap mena de soroll, només al teu entrenador, i el ritme és frenètic: no tens temps ni per pestanyejar, només intentes colpejar i evitar que et colpegin. La boxa és un esport que t'ensenya molta disciplina i t'ajuda a concentrar-te.

Tens una trajectòria notable com a boxejadora.

Quan era amateur, vaig ser campiona d'Espanya amb la selecció catalana i per clubs, i també cinquena d'Europa. Com a professional, porto dos combats disputats i guanyats. Com que som poques dones en aquesta categoria, el camí per combatre a campionats d'Espanya i d'Europa, si fem molt bé les coses, és més curt que per als homes, que en són més.

Tens data per al tercer combat?

De moment, no. Hi ha un promotor que és qui s'encarrega de

“Al ring no pots ni pestanyejar, només intentes colpejar i evitar que et colpegin”

buscar-me rival, lloc on organitzar la vetllada...

Vas estar a punt de deixar el futbol perquè no el podies compaginar amb la boxa.

El cos i la vida tenen un límit i pen-

sa que com a boxejadora m'entreno de dilluns a diumenge, a excepció de quan tinc partit els diumenges, i doblo dos entrenaments. Vaig passar a ser boxejadora professional quan jugava a l'FC Levante Las Planas i quan l'equip disputava la Reto Iberdrola [Segona Divisió, que ara es diu Primera Divisió RFEF] havia de fer quatre entrenaments, jugar els partits i assumir desplaçaments llunyans. Aquest any, amb menys pràctiques i distàncies, ha estat molt més compaginable, però no deixa ser dur donar-ho tot als dos llocs. L'esforç, però, val molt, moltíssim, la pena.

El dia de l'ascens a Preferent, el passat 29 de maig, em vas dir que tenies molt clar que continuaries a l'EE Guineueta. L'entitat va anunciar el 12 de juliol que disputaràs la teva segona temporada al club.

Hi continuo perquè m'han aollit molt bé des del primer moment, per la gran temporada que hem fet i perquè hem renovat la majoria de jugadores que hem ascendit l'equip a Preferent i volem pujar una categoria més.

Per què la capitana Nerea Gómez és tan important per a tu?

Hem compartit molt bons moments, com els ascensos amb el FC Levante Las Planas i l'EE Guineueta, i hem connectat molt

“Nerea Gómez sap que pot comptar amb mi fins que es recuperi de la seva lesió, i sempre”, diu

bé des que ens vam conèixer. Sap que pot comptar amb mi i que l'ajudaré al màxim fins que es recuperi de la seva lesió i torni als terrenys de joc, i després... I sempre... La Nerea és un pilar fonamental en la meva vida.

Gràcies a ella continues jugant a futbol...

És veritat. Quan la Nerea em va dir que havia fitxat per l'EE Guineueta i que anés amb ella, no m'ho vaig rumiar ni mig segon. Era quan m'estava plantejant la retirada, però volia provar si podia continuar en una categoria que t'exigeix menys entrenaments. Després, l'entrenador, l'Aarón Moreno, va trucar-me per conèixer-me i explicar-me més el projecte. Ja som de Preferent i volem créixer més!

El gol no té secrets per a tu...

Marcar són ratxes, però també molt d'insistir, i jo sempre he estat persistent. A la Lliga n'he anotat 42, i a la Copa Catalunya, 3. El gol és una alegria col·lectiva immensa.

KRAVMAGA

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DÍAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

618 557 197

DEFENSA PERSONAL [SALA FITNESS INCLUIDA 1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

T'han acusat d'un crim terrible i et trobes en un parc ple d'atraccions que amenacen la teva vida. Busca la manera de sobreviure a PS 4 i 5 i Switch.

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@bcncultura)

Sardines & Rumba

La Caseta del Migdia de Montjuïc torna a acollir aquest estiu la proposta Sardines & Rumba. Des del 13 de juliol i fins al 31 d'agost, aquest espai barceloní serà l'escenari dels concerts de rumba del grup Arrels de Gràcia, que el públic podrà gaudir mentre tasta les millors sardines a la brasa. Les nits de dimecres, doncs, es convertiran en les millors de la setmana. A més, com que l'activitat començarà a les vuit del vespre (i s'allargarà fins a la una de la matinada), els assistents podran veure la posta de sol amb una de les millors vistes de la ciutat.

Famosos

"Em retiro", deia fa uns dies Rigoberta Bandini a *La Resistencia* de Movistar+. "Em retiro una estona llarga", matisava tot seguit, deixant una mica més tranquils el presentador, el públic i tots els fans. L'anunci de Paula Ribó (Barcelona, 1990), així es diu en realitat, arriba de forma inesperada, després d'haver viscut l'any més intens de la seva carrera, com a mínim a nivell mediàtic. La seva participació al Benidorm Fest, el festival de preselecció d'Eurovisió, la va acabar de catapultar a la fama i de consolidar un èxit que s'havia començat a cuinar el 2020, amb la cançó *In Spain we call it soledad*. Ara, l'artista ha detallat a Instagram que publicarà "una cosa rodona" i farà el final de gira durant la tardor, i que, després, se n'anirà "a viure a sota d'un cocoter per crear més cançons". D'altra banda, acaba de publicar *Así bailaba* amb Amaia Romero. Un hit més a la llista.

La fitxa

QUI ÉS? R I G O B E R T A B A N D I N I

ÉS FAMOSA PER... Ser una de les noves cantants de moda
El Benidorm Fest la va acabar de catapultar a la fama

QUÈ HA FET? Anunciar una retirada temporal
"Em retiro una estona llarga", ha dit a 'La Resistencia'

A LES XARXES... Desconcert
Titulars i declaracions fora de context han confós els fans

Llibres

El Mag
Colm Tóibín

1933. Thomas Mann i la seva dona abandonen Alemanya anticipant l'horror del nazisme. Ell és l'escriptor més famós del seu temps, però quins secrets oculta? *El Mag* explica la història d'un home imperfecte i ambivalent. L'home que amb l'esclat de la Primera Guerra Mundial va situar-se al costat fosc de la història. El pare de sis fills que va amagar la seva homosexualitat.

Teatre

Negatius
Sílvia Navarro

Un projecte que aborda la figura de Robert Capa des d'una òptica de ficció. La trama repassa els fets més rellevants dels fotoreporters de guerra Gerta Pohorylle i Endre Ernő Friedman (creadors del pseudònim R.C.) i també porta a debat com ha canviat la concepció d'aquestes figures amb el pas del temps.

A la Sala Flyhard de Barcelona.

Música

Això no para
Cala Bera

El grup de "rap combatiu" (així es defineixen) Cala Bera ha publicat aquest mes de juliol el seu segon àlbum de llarga durada. Dos anys després de *Volum 1* (Flufi Records, 2020), els del Penedès tornen amb *Això no para* (Flufi Records, 2022), un disc que recull set cançons en català. Entre aquests nous temes destaca una col·laboració amb el DJ Plan B: *Lliçons*.

Pelis i sèries

Elvis
Baz Luhrmann

Un repàs per la vida i l'obra d'Elvis Presley (Austin Butler) a partir de la seva relació amb el coronel Tom Parker (Tom Hanks), el seu enigmàtic mànager. La pel·lícula explica des de l'ascens del mític cantant fins al seu èxit sense precedents, en un context de canvis als Estats Units. I, enmig de tot plegat, hi ha Priscilla Presley (Olivia De Jonge).

Incertidumbre en la AFA Ciudad Meridiana

La única Aula de Formación de Adultos – AFA – de la ciudad que queda por reconvertirse en Centro de Formación de Adultos – CFA, se encuentra en el Barrio de Ciudad Meridiana, cuestión que estos últimos meses se pone en duda desde ciertos organismos.

Un centro de formación que tuvo sus inicios en 1977, cuando se iniciaron unas movilizaciones para conseguir una escuela para niños. Estas movilizaciones que fueron iniciadas por varios profesores, fue secundada por una gran mayoría de vecinos que, finalmente consiguieron que se construyera la nueva escuela.

Durante el primer curso, profesores y familias se plantearon la necesidad de conseguir una escuela para adultos, la cual fue ubicada en las mismas instalaciones y cuando la Escuela de niños consiguió un edificio definitivo, las instalaciones pasaron a ser la sede de la AFA de Ciudad Meridiana, tras la insistencia vecinal.

Esta Aula ha sido y es un referente en el Barrio en la educación de los adultos, y un eje vertebrador entre entidades y vecinos que dinamiza y cohesionan la vida del barrio, alcanzando así los objetivos establecidos por el Consorcio de Educación de Barcelona, pero se encuentra en una situación de incertidumbre que podría terminar

en la desaparición del centro tal y como se conoce en la actualidad.

Las informaciones sobre el futuro del AFA son contradictorias, y aún más, viendo la ausencia de liderazgo del Gobierno de Distrito (PSC/BeC) durante estos últimos años, para respaldar las demandas de los profesionales, entidades y vecinos del barrio, que consisten en transformarse en un CFA y quedarse en la misma ubicación actual.

Por la falta de información del Gobierno y el Consorcio de Educación de Barcelona; llevamos al Plenario del Distrito de Nou Barris, una iniciativa para conseguir un acuerdo entre todos los grupos políticos para apoyar y trabajar en las reivindicaciones, y cuyo consenso fue unánime.

Nadie logra comprender porque la AFA de Ciudad Meridiana sigue sin transformarse en un CFA, cuando desde el 2009 el Consorcio de Educación de Barcelona, puso en marcha el programa para la ordenación y planificación de la educación de adultos, cuya principal medida era realizar la conversión de todas las AFA de la ciudad en CFA para conseguir un nivel de homologación suficiente para llevar a cabo su proyecto educativo.

Las suspicacias no se quedan aquí, escuchando al Gobierno del Distrito de la legislatura

anterior, el mismo que el actual, cuando exponían en sesión plenaria del 2018 “que uno de sus objetivos que recoge el PAD en materia de educación es impulsar la formación de adultos con actuaciones de mejora del servicio e instalaciones” entre las que se encontraba el AFA Ciudad Meridiana; pero a día de hoy sigue la incerteza sobre el futuro del centro.

Pero a día de hoy, año 2022, no hay información fidedigna del futuro de la AFA de Ciutat Meridiana, y los vecinos, las entidades, alumnos y el propio centro se siguen preguntando sobre el futuro de la AFA, sin obtener ningún tipo de concreción por parte de los entes oportunos de la administración.

Desde Ciudadanos deseamos que el acuerdo por unanimidad conseguido en el Plenario del Distrito del pasado mes de mayo, sirva para alcanzar las reivindicaciones de los alumnos, profesionales, entidades y vecinos, y así, el Aula de Formación de Adultos se convierta en un Centro de Formación de Adultos, manteniéndose en el emplazamiento actual, para seguir siendo un eje vertebrador de la educación de adultos en la zona.

Agrupación de Nou Barris – Ciudadanos

Dona'ns la teva opinió! CIUTADANS T'ESCOLTA!

 @CsNouBarris

 csnoubarris

 Cs Nou Barris

 nou.barris@ciudadanos-cs.org

NO VESTIM DE DOL ELS NOSTRES BOSCOS

UNA IMPRUDÈNCIA ENS HO CREMA TOT

incendis.gencat.cat

Diputació
Barcelona

1822
2022

112 emergències

Fem-ho DE
TOT
POSSIBLE

Generalitat
de Catalunya